Nr 24

15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

BRAVO, MIJNHEER DE INSPECTEUR !

DE raadsels van Rik Ringers oogsten sedert een jaar een zeer groot succes. Je hebt de handschoen vaak opgeraapt en je hebt de meest ingewikkelde detectiveraadsels zeer handig kunnen oplossen.

Wij hebben de kaart van amateur-detective geschonken aan onze knapste speurders. (Heb jij er reeds een ? Zo niet, stuur ons dan spoedig enkele juiste antwoorden op de vragen van Rik Ringers !)

Er zijn speurders die hun kaart reeds hebben en toch nog om de veertien dagen een juiste oplossing sturen. Voor hen hebben we DE KAART VAN INSPECTEUR gecreëerd. De kaart zal geschonken worden aan al onze knappe detectives DIE 15 VRAGEN VAN RIK RINGERS JUIST BEANTWOORD HEBBEN !

Vriend-speurder, scherp dadelijk je beste pennetje. Doe je hersens werken en neem het vast voornemen de eerste inspecteur te zijn. Zo moeilijk is het niet. Een beetje scherpzinnigheid, moed en uithoudingsvermogen en je krijgt de kaart van inspecteur !

Met een stevige handdruk,

Kuifje

Vic Mees, opgesteld in de verdediging, laat geen enkele bal door !

VORIGE week hielden wij een praatje over de doelwachter en de backs. Omdat dit zo belangrijk is, krijg je dan hier enkele moment-opnamen van een flinke jongen die leert voetbal spelen. De plaats van back bevalt hem best, maar zoals de foto's tonen heeft hij nog heel wat te leren ! Maar, vermits men niet altijd kan leren, vertel ik de avonturen van de Belgische ploeg in Zwitserland, in de eindronde voor het wereldkampioenschap 1954. Dank zij hun overwinning tegen Zweden en Finland mochten de Rode Duivels naar Zwitserland om zich te meten met het kruim van de voetbal. De deelnemende landen werden in reeksen ingedeeld en wij troffen het slecht. Wij moesten spelen tegen Engeland en Italië. In alle landen had men 20 à 25 spelers aangeduid om de eindronde te betwisten, maar België had er slechts 16...

Slecht, doelwachter ! Je bent op de doellijn blijven staan en de bal gaat het net in. Je kan er niet aan !

VOETBALKAMPIOEN

VIC MEES

HEEFT HET WOORD !

DE MOED VAN DE RODE DUIVELS

De eerste match moesten we spelen te Bazel tegen Engeland.

DE BESTE SPELERS VAN ENGELAND

Engeland had zijn beste spelers opgesteld : back Ramsy, half backs Wright en Dickinson, voorspelers Matthews, Taylor (de midvoor van Manchester United die later om het leven kwam in de vliegtuigramp van München), Tom Finney en Nat Lofthouse. Het begon goed voor ons, want na amper vijf minuten spel stonden wij aan de leiding dank zij een doelpunt van Pol Anoul. Toen begonnen de Engelsen het ernstig te menen en aan de rust was het 3-1 in hun voordeel. De Rode Duivels pakten hun legendarische moed in beide handen en speelden zeer goed. Aan het einde van de match was de stand 3-3. Toen moesten er extratimes gespeeld worden en dat was zeer zwaar, want wij hadden een volledig seizoen in de benen en het was erg warm. Wij kregen al dadelijk de kous op de kop! In de eerste minuut scoorden de Engelsen. Wij gelukten er echter in de stand tot op 4-4 te brengen. Wij waren dodoop toen de wedstrijd eindigde, maar overgelukkig! Ook de Engelsen waren moe en vele spelers moesten onmiddellijk verzorgd worden daar zij vreselijke krampen in de kuitspieren hadden.

Tijdens deze wedstrijd heb ik Stanley Matthews aan het werk gezien. Hij was toen reeds 40 jaar, maar hij was de snelste speler van de twee en twintig! Van hem ging steeds het grootste gevaar uit. Wat ik vooral bewonderde was de wijze waarop hij zijn jongere ploegmakkers leidde. Hij sprak nooit een hard of afkeurend woord. Hij moedigde hen voortdurend aan. Na de wedstrijd heb ik hem geluk gewenst om zijn prachtige prestatie. Hij antwoordde met « Thank you, well done, laddie ! ». (Dank u, goed gedaan, jongen !)

DE HOND

Wij logeerden in een prachtig hotel aan de oevers van de Rijn. Wij maakten lange wandelingen in het park, meestal was ik vergezeld van Rik Coppens en Marcel Dries. Toen wij van een van onze uitstapjes terug keerden en wij door de hall van het hotel liepen, zat er een grote hond met een touw vastgebonden aan een tafelpoot. Toen Rik Coppens binnenkwam, liet hij zijn tanden zien. Als Marcel Dries voorbij ging knorde hij dreigend. Toen ik binnenkwam vond hij waarschijnlijk dat het al welletjes was. Hij rukte zich los en voor iemand een hand kon uitsteken was hij weg met een flink stuk van mijn broek... Of er toen gelachen is! Ik ontving die week een diploma omdat ik 35 internationale matchen had gespeeld. Maar eerlijk gezegd, over die plechtigheid is er niet veel gerept. Al mijn vrienden en ploegmakkers hadden het steeds weer over « de hond » !

40° IN DE SCHADUW EN OPGEZWEEPTE ITALIANEN

Wij waren moe en een beetje gehavend uit de strijd gekomen tegen de Engelsen. Gedurende drie dagen kregen wij onderwatermassages. Men stopt je in een bad met lauw water en de masseur bewerkt je spieren! Dan moesten we naar Lugano om tegen de Italianen te spelen.

Er waren ruim 30.000 Italiaanse supporters op het stadion toegestroomd en slechts een handvol Belgen. De thermometer wees 40° in de schaduw... Wij hebben werkelijk ons best gedaan. Wij hebben zeer goed gespeeld, en nochtans verloren wij met 4-1! Haal je neus niet op en zeg niet : « Ha, de Rode Duivels verloren dus alweer ! »... Je moet weten dat men in één aaneenschakeling van vermoeiende matchen meer spelers moet kunnen inzetten dan juist geteld elf. Twee zware matchen op één week is te veel, dat kan zelfs de sterkste voetballer niet bolwerken !

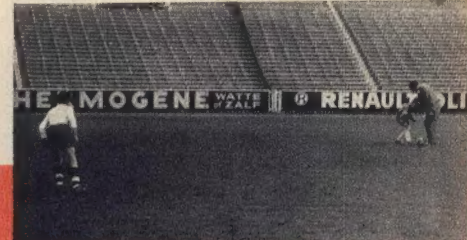
VOLGENDE WEEK :
HALFBACKS EN CENTERHALF

Juist ! De doelwachter heeft zich een stap voor de doellijn opgesteld staat in het traject van de bal.

De twee backs staan niet juist opgesteld. Ze bevinden zich op gelijke hoogte.

Juiste opstelling van de twee backs : de eerste haalt het niet, de tweede redt de situatie.

TANTE ZENOBIE LE

Inspecteur Hardmans dineert bij tante Zenobie. Deze

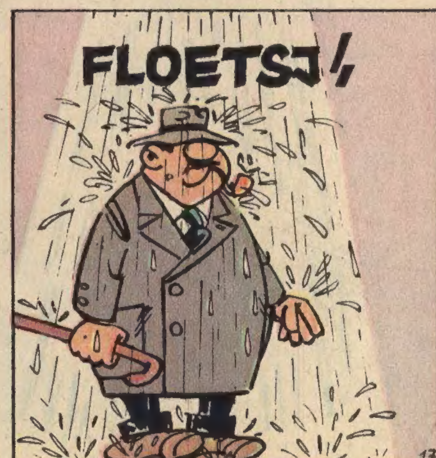

...DT HET ONDERZOEK

...atste vindt een diamant in het mandje van Stanislas !

DOOR MARECHAL

EEN REGENVLAAG... ZO INEENS... RAAR KLIMAAT! ZE HEBBEN ME NIET HOREN BELLEN, IK ZAL EVEN ROEPEN!

HE! IS ER IEMAND THUIS? HIER DE INSPECTEUR!

HO! DE INSPECTEUR!

EXCUSEER, INSPECTEUR, WIJ HADDEN U ZO LAAT NIET MEER VERWACHT...

WAT EEN MOOIE MAN!

HIJ ZIET ER VRIENDELIJK UIT...

DAMES, OP UW LEEFTIJD IS HET TOEGELATEN NIET MEER ZO SCHERP TE HOREN... NU, IK LUISTER. KAN IK HIER EVEN MIJN HOED DROGEN?

GEEF ME UW HOED, INSPECTEUR. IK PERS HEM EVEN OP!

INSPECTEUR, WIJ HEBBEN DE MOORDENAAR GEZIEN...

IK BEDOEL DE BANDIET... BILL ROEST... EEN ZWARTE MAN DIE LANGSHEEN DE HUIZEN SCHEERT...

MOORDENAAR? WELKE MOORDENAAR?

ZODRA HET DONKER WORDT KOMT HIJ TE VOORSCHIJN EN LOOPT NAAR HET STADSCENTRUM TOE. DAAR STRAKS HEBBEN WIJ HEM LANGS DE HUIZEN ZIEN SLUIPEN.

HIER IS UW, HOED, INSPECTEUR.

EN NOG LATER...

NOGMAALS DIE DIKZAK! EEN MENS KAN NIET MEER RUSTIG WERKEN!

GOED, HIJ IS VOORBIJ...

BOF

POK

BOMBODOMBODOMBROM

(Wordt voortgezet.)

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJ

Onze vrienden zoeken Droogstoppel op de « Meermin »

TOHACOCO

'Door Mittéï'

OL EN DROOGSTOPPEL

nsklaps doen zij een vreemde ontdekking...

(Wordt voortgezet.)

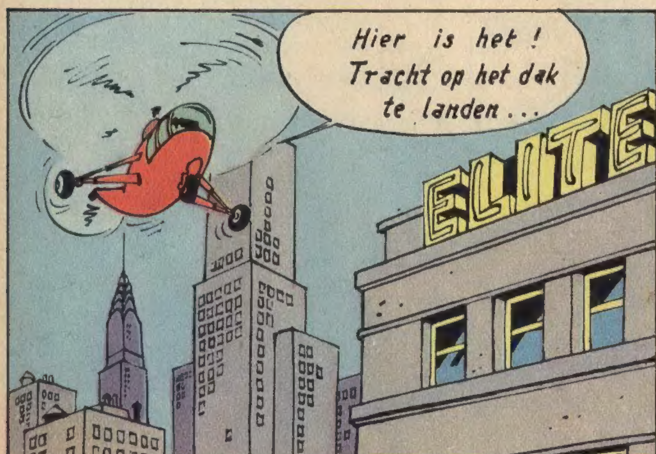

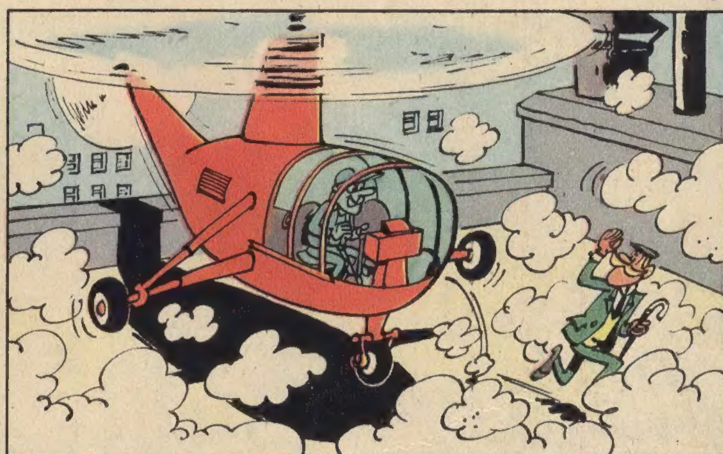
CLIFTON

Clifton zal de chansonnier Barnett opsporen. Uit de mond van een van zijn

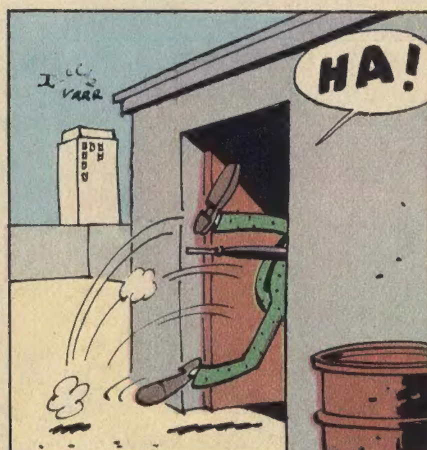

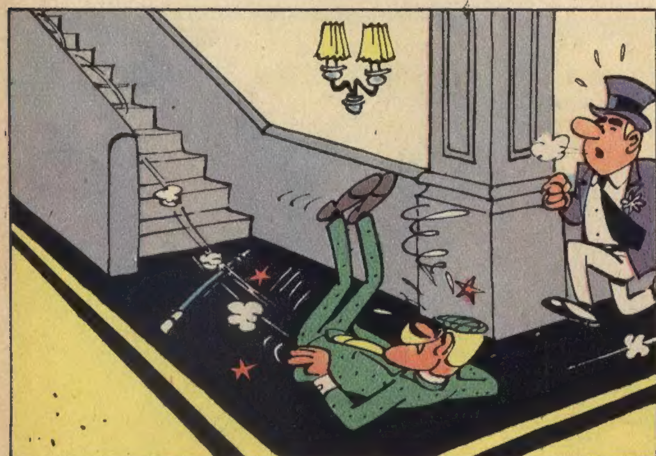

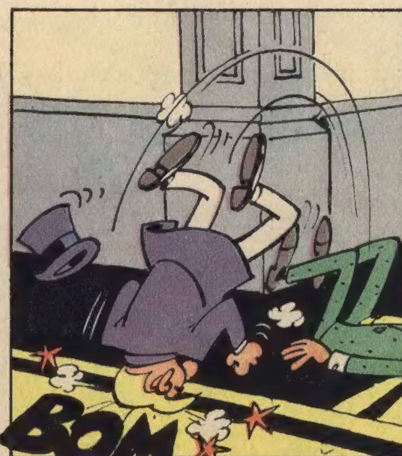

IN NEW YORK

door **Raymond Macherot**

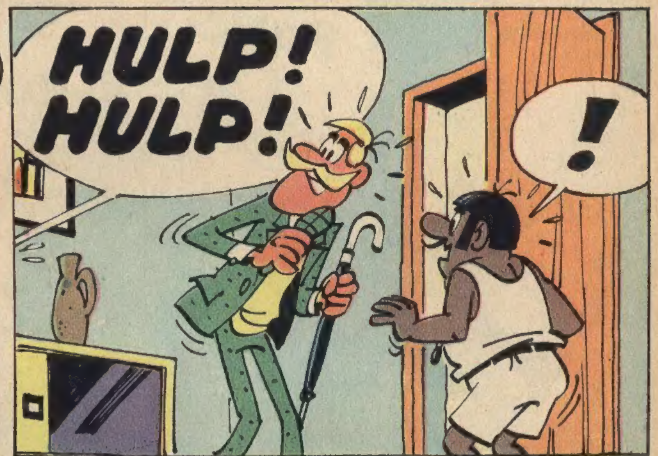
ontvoerders, verneemt de kolonel dat de schuldigen zich in Hotel Elite bevinden...

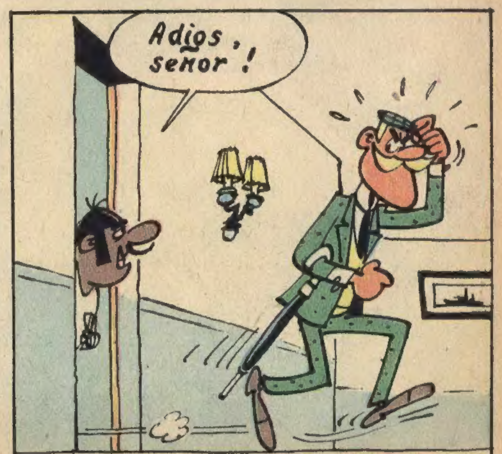

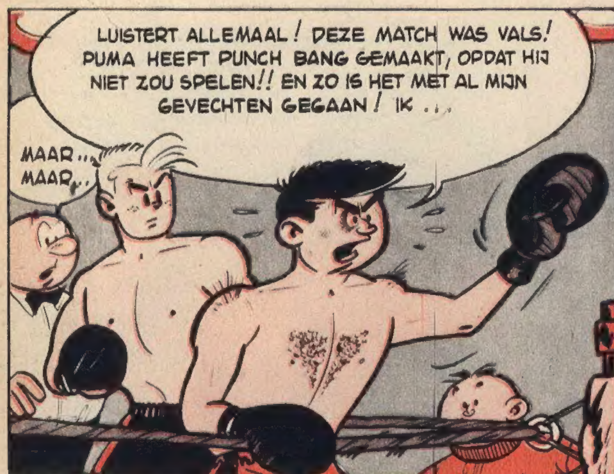
(Wordt voortgezet.)

DE HAAIEN VAN DE RING

Een avontuur van

Rock Derby vervangt Punch in de ring. Maar zijn tegenstander,

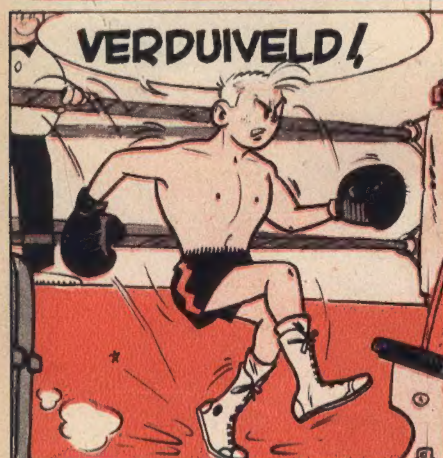

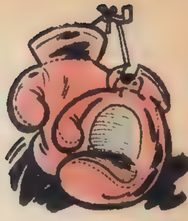

ROCK DERBY

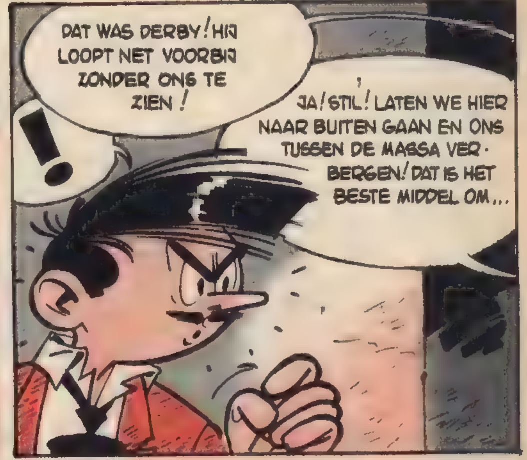
Door Greg

...en niet wenst te meten met onze vriend, doet eigenaardige onthullingen...

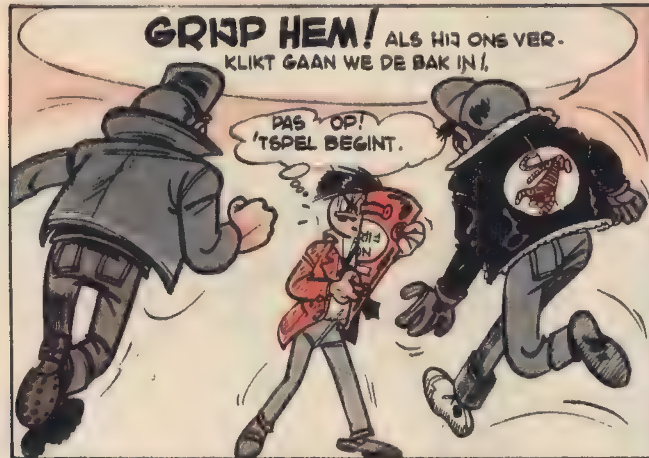

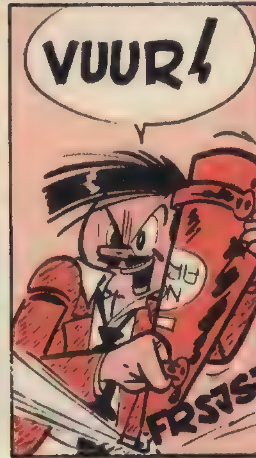

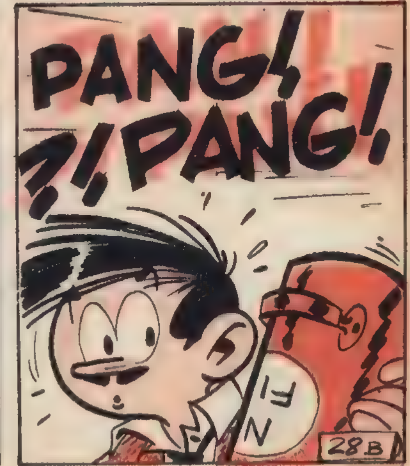

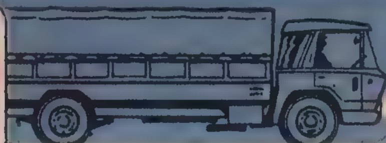

(Wordt voortgezet.)

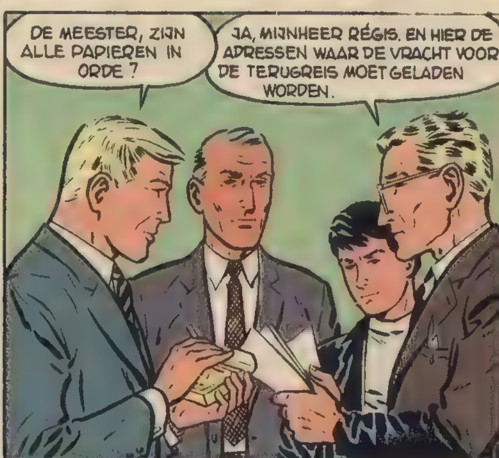
EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

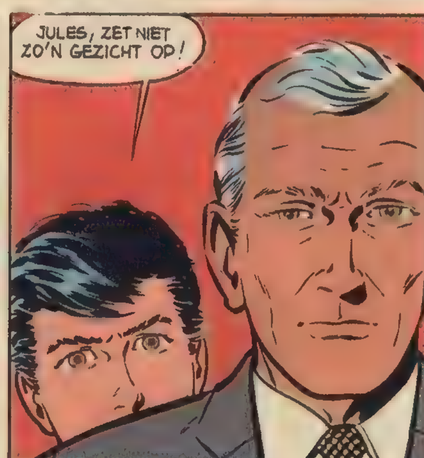

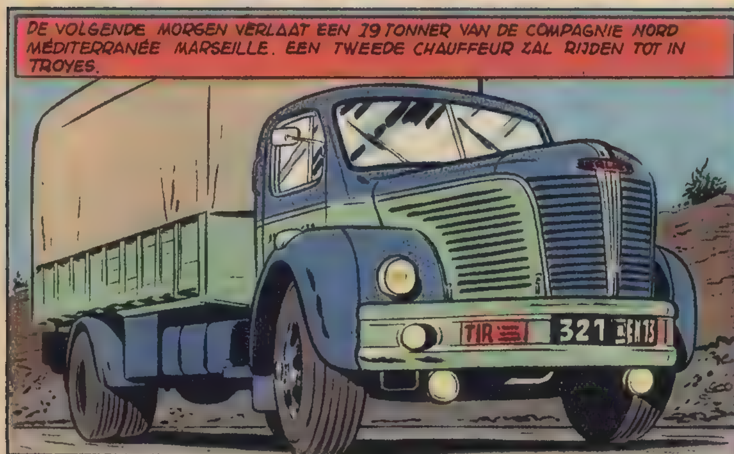
TOCHT DOO

Régis, de zoon van Blancardo, voert iets in het schild. Hij stuur

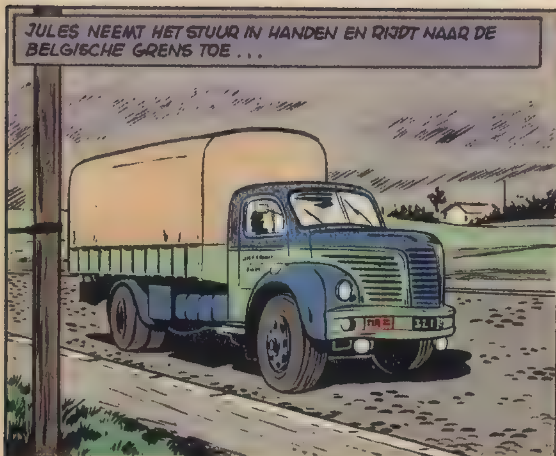

ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUW

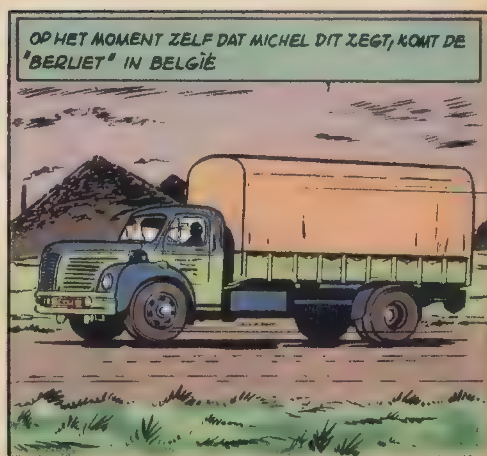
R DE NACHT

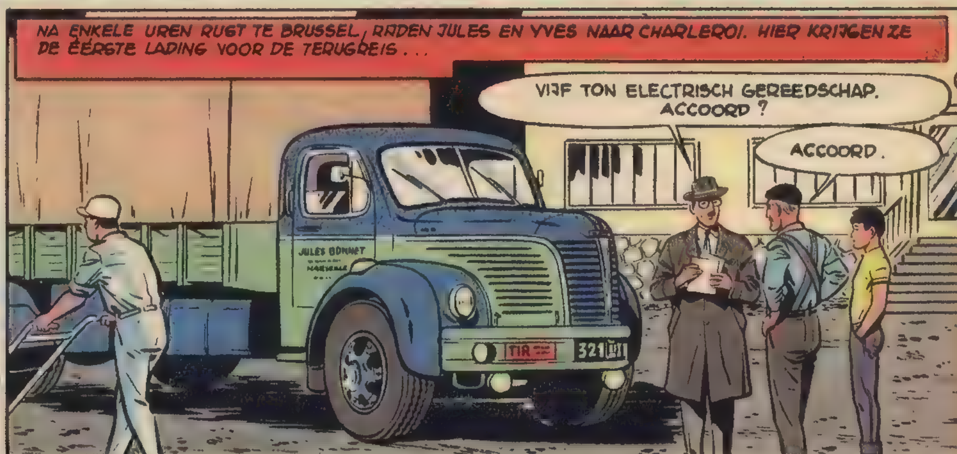
Jules, een vrachtvoerder, vergezeld van Yves naar België...

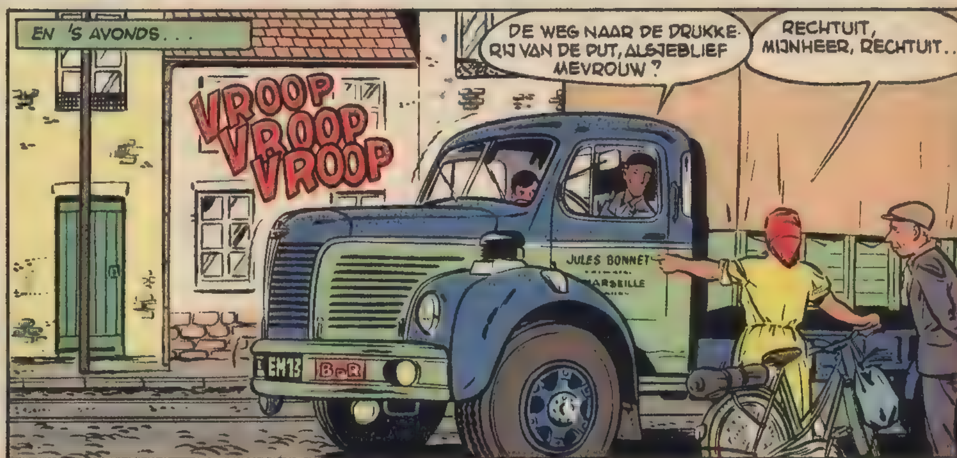

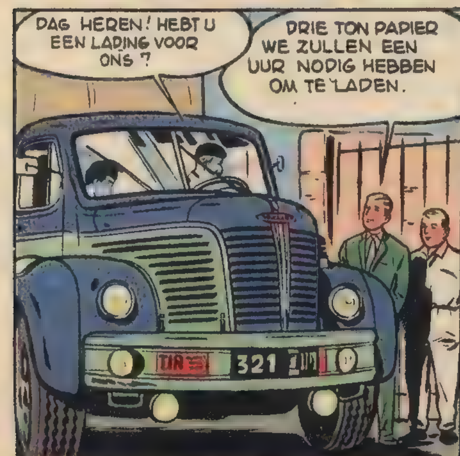

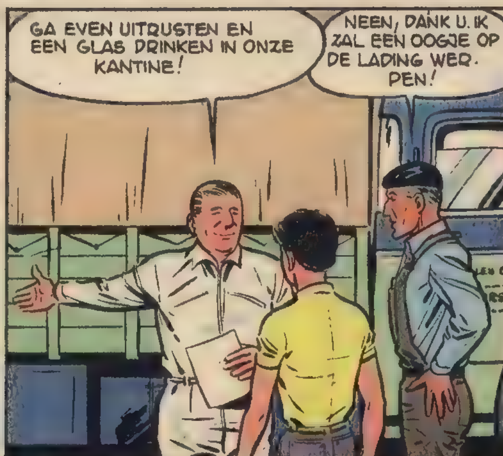

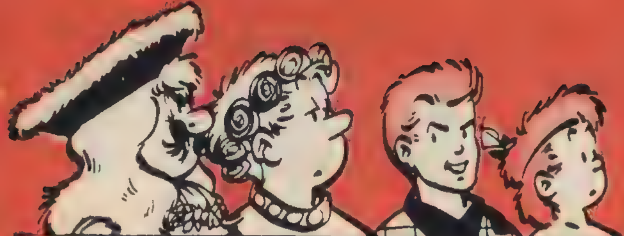

(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

CHICK BILL en zijn vrienden in :

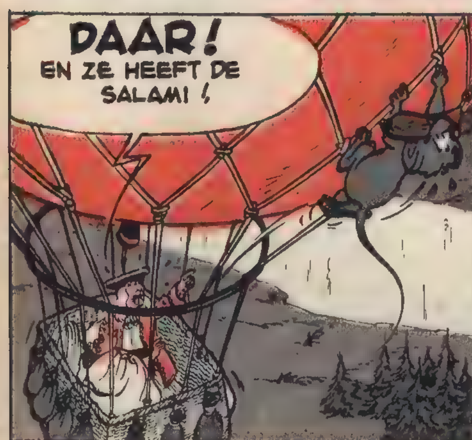
RATTEN

CHEF, IK ZWEER JE DAT IK DIE SALAMI NIET HEB AANGERAAKT!
JE RUIKT ZEVEN UREN BOVEN DE WIND...

NAAR LOOK!

MAAR, CHEF! IK...
ZWIJG GULZIGAARD
CZS JJM KDTJ VNQCDM!..

GH! GH! GH!!
HO!!

DAAR! EN ZE HEEFT DE SALAMI!

DAT DUIVELS KNAAGDIER HEEFT ONZE PROVISIE GESTOLEN, KID! WAT ER NOG REST VAN DE SALAMI MOETEN WIJ IN HANDEN KRIJGEN!
HE, WEET JE, LOOK..

EEN VAN ONS MOET ZICH OPOFFEREN EN NAAR BOVEN KLIMMEN OM DE RAT TE VANGEN!

WIJ ZULLEN STROOTJE TREKKEN...
AA!!

KIES!

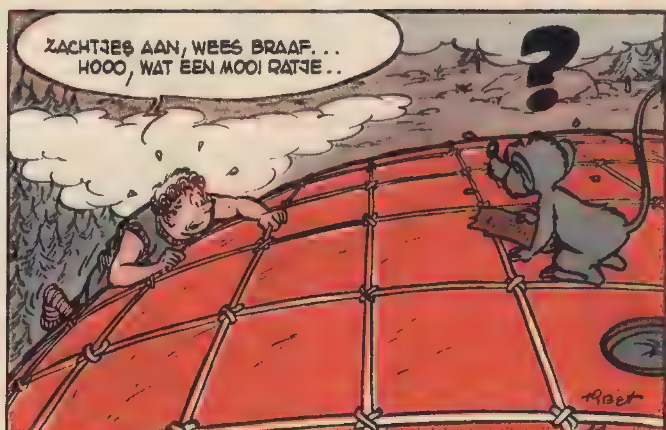

BRAVO, KID! JIJ HEBT HET LANGSTE... JIJ HEBT GEWONNEN! HET LOT HEEFT JOU AANGEDUID!
MOOI!

WEL?...
WEL, WAT, CHEF?

WAAROP WACHT JE OM NAAR BOVEN TE KLIMMEN?

ZACHTJES AAN, WEES BRAAF... HOOO, WAT EEN MOOI RATJE..

VERGIF!

Kid Ordinn en Dog Bull doen ongewild een luchtreisje per ballon. Ze maken al dadelijk ruzie...

door TIBET - Scenario : GREG

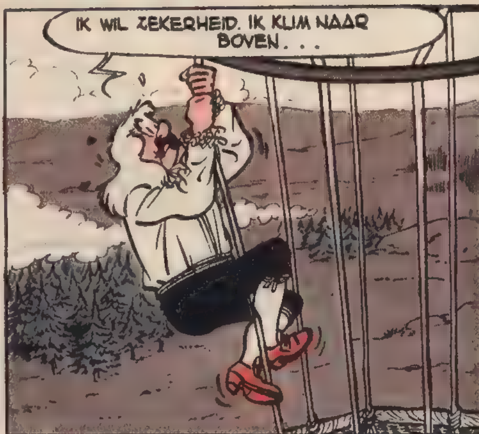

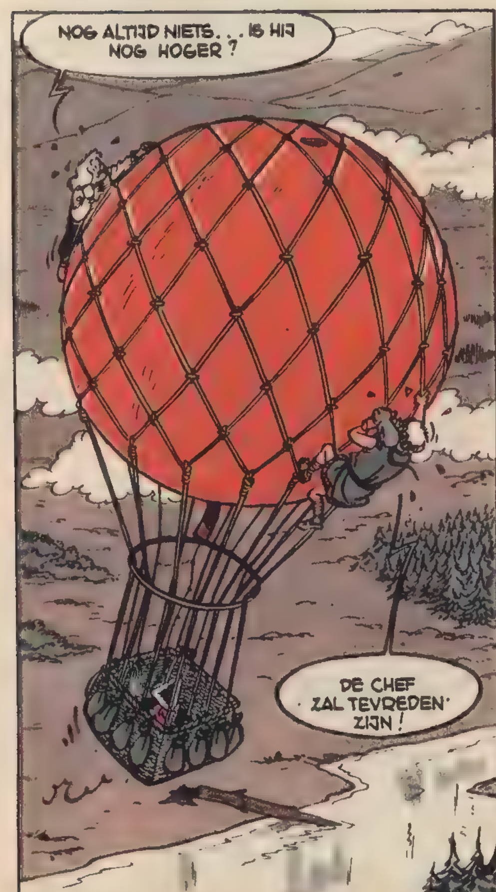

(Wordt voortgezet.)

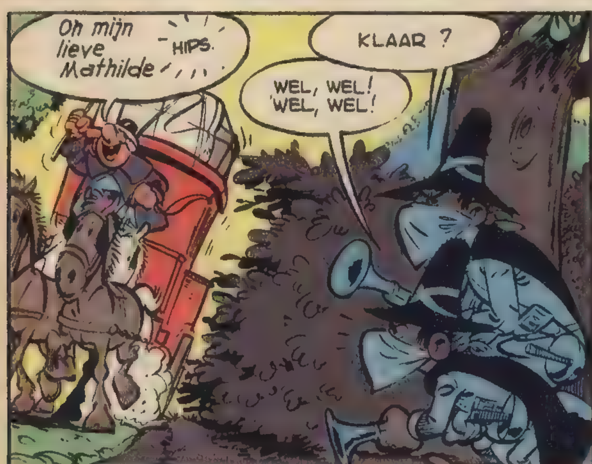

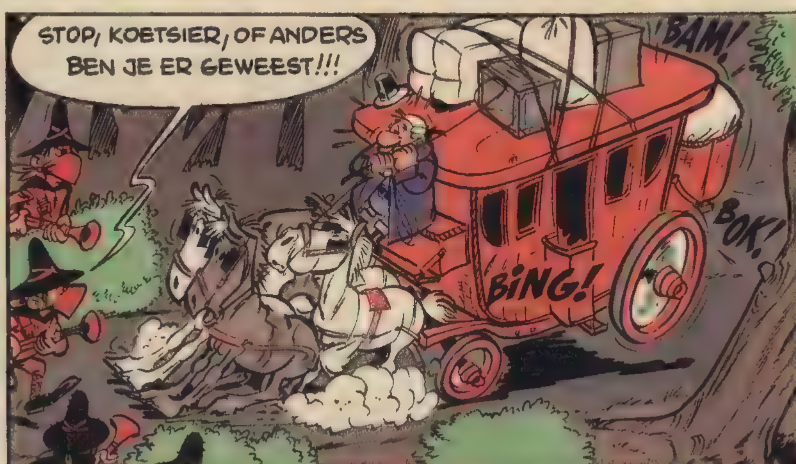
DE NIEUWE AVONTUREN VAN

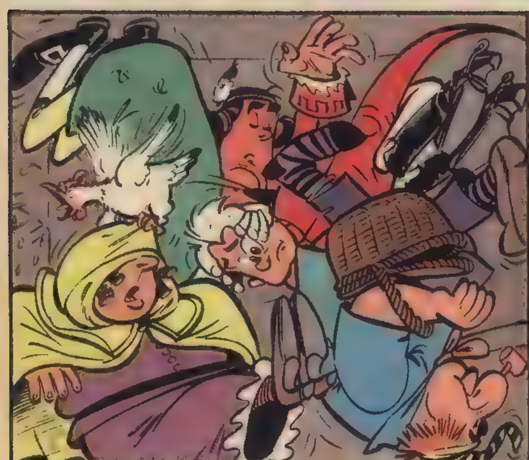
HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

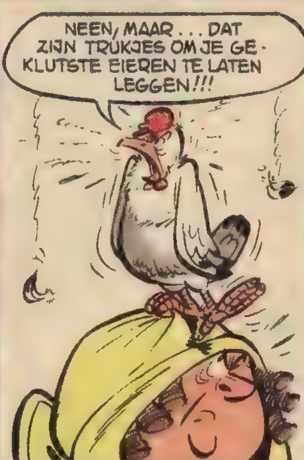
TEKENINGEN: ALBERT UDERZO TEKST: R. GOSCINNY

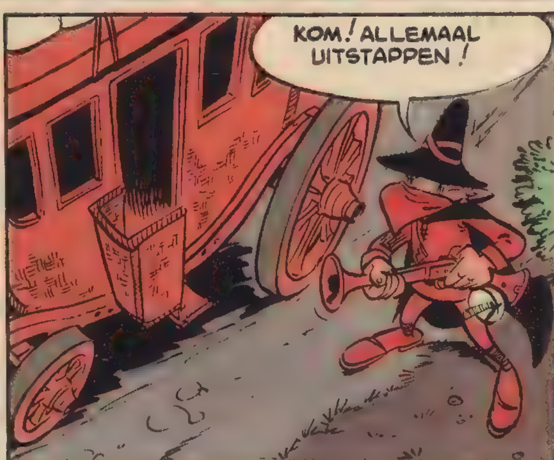
Bandieten bespieden de postkoets, waarin Hubert van Bladerdeeg en zijn vriend Hoempa-Pa zich bevinden. Ze houden zich gereed om aan te vallen...

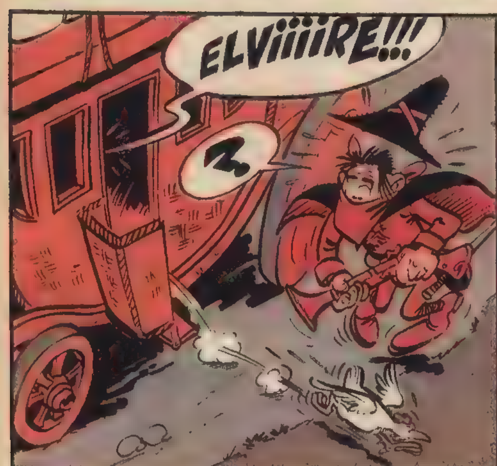

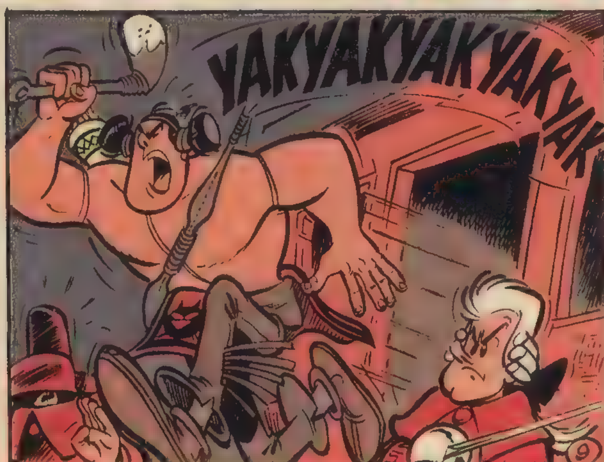

(Wordt voortgezet.)

De beer, een donkere stip in de eindeloze, witte vlakte van Alaska.

IN ALASKA

PER VLIEGTUIG OP BERENJACHT

Een vliegtuig van hetzelfde type als het onze is eveneens op berenjacht. Zoals je ziet is zijn landingsgestel gevormd uit twee ski's. Op het voorplan zie je onze sneeuwschoenen, onder de vleugels van ons vliegtuig bevestigd.

HET gezoem van ons klein vliegtuig vult de grote witte stilte, waarover we reeds meer dan een uur vliegen. Zo ver het oog reikt sneeuw, witte sneeuw en nog eens sneeuw die schittert in de zon. Te midden van die blanke vlakte hier en daar de donkere vlek van een rotssteen of van een kleine, magere struik.

Jensen, mijn gids, en ik sperren de ogen wijdopen om in die wit donzen vlakte dàt te vinden waarvoor we naar Alaska, ten noorden van de Poolcirkel, zijn gekomen: een beer of ten minste het spoor van een beer. Het vliegtuig wordt, voor zo ver ik weet, alleen in Alaska gebruikt om op berenjacht te gaan. Het is een praktische methode, maar natuurlijk een tikje duur! Moest men in dit uitgestrekte witte land het wild te voet gaan opsporen, zou men veelal met een lege weitas naar huis terug keren. Je moet weten dat de beer eerder zeldzaam is, zelfs in Alaska! Met het vliegtuig kan men op korte tijd een grote afstand afleggen en dus tot diep in het witte, ijzige land doordringen. Wanneer men de sporen van de beer heeft gevonden, dan volgt men die doodeenvoudig en men tracht zo vlug mogelijk te landen.

Na twee onvruchtbare verkenningstochten was ik ongeduldig geworden. Neen, ik wou die beer niet schieten; een scherpschutter ben ik trouwens niet. Ik wou slechts een reeks foto's nemen.

Eindelijk lachte het jagersgeluk ons toe. Eindelijk ontdekten we de sporen van een beer, die uit een klein bosje kwamen. Onze piloot volgde ze.

(Kom mee naar pagina 20)

Op de heide waait de wind...

EEN WANDELING DOOR BOKRIJK

Dit lijkt wel het peperkoekenhuisje uit het sprookje van Hans en Grietje.

IK buk me om het hoofd niet te stoten tegen de balk boven de deur, en volg de sliert bezoekers in het witgekalkte huisje. Gelukkig volgen we een voorgeschreven weg en komen we er een paar meter verder weer zonder kleerscheuren uit.

« Lieve hemel », zegt een dame tot haar man, « hoe is het toch mogelijk, dat hierin ooit mensen hebben gewoond ? »

Maar de echtgenoot is blijkbaar filosofisch aangelegd.

« Die mensen waren, op hun manier, zeker veel gelukkiger dan de sukkelaars die in onze achterbuurten hokken ! Zij hadden immers slechts hun huisje te verlaten en stonden te midden van de grootse Natuur. »

Van die grootse Natuur is er in elk geval niet veel te merken in de volgende Kempische woning, ditmaal een hoeve van het langgeveltype. Van de woonkamer stappen we recht in de stal...

« Het was hier misschien niet erg gezond », meent mijn echtgenoot, maar dat samenwonen van mensen en dieren, slechts door een deurtje gescheiden, had in de winter toch het voordeel dat de temperatuur er betrekkelijk warm bleef. »

« Voor de mensen of voor de dieren ? » vraag ik, want dat argument schijnt me een pleister op een houten been !

Rechtuit gezegd, ondanks het « schilderachtige » van die huisjes, van buitenuit gezien, beklaag ik de mensen die in zulke omstandigheden de lange winteravonden moesten doorbrengen, benepen gezeten bij de open haard, ook al werden er dan sagen verteld over wonderbare en griezelige gebeurtenissen. En ik ben ervan overtuigd, dat de huidige Kempische woningen, met hun stevige stenen muren, ruimere kamers

en met de prozaïsche kachel, materieel gezien toch een hele vooruitgang betekenen. Ook al beweert mijn echtgenoot, die van al die oude dingen houdt zoals van zijn Plechtige Kommuniefoto, dat de ziel van het oude Kempenland thans verloren is gegaan...

Maar dan denk ik eraan, dat we in BOKRIJK zijn, het grote Vlaamse openluchtmuseum, en dat we eigenlijk in een sfeer van « levend verleden » dwalen. De boeren met hun Kempische kledij en met de lakense pet, die daar tegen de gevel leunen, zijn maar aangeworven stromannen, en eenmaal hun dagtaak ten einde, zijn we ervan overtuigd dat ze in een komfortabeler bed zullen slapen dan datgene, dat we hier zopas te zien kregen.

En ofschoon de spreuken met het wijd-geopende oog en de woorden **« God ziet mij, hier vloekt men niet »**, de eeuwenoude gebedenboeken, de pittoreske boterstaanders, de beschilderde borden boven de schouw, het aartsvaderlijk tafelgerief, het fraaie antieke zilverwerk en honderd andere dingen ongetwijfeld een atmosfeer oproepen, die wij niet meer kennen en die zeker een toeristische belangstelling verdienen, moeten we bekennen dat we toch méér genoegen beleefd hebben aan een wandeling doorheen het domein, dan ons gebukt aanschuiven in die enge woon- en slaapkamers. We voelden ons trouwens enigszins als indringers in de intimiteit van die oude Kempenaars — al wisten we wel, dat die reeds lange tijd het aardse tranendal vaarwel hebben gezegd.

Laat u evenwel door die beschouwingen niet ontmoedigen, jonge vrienden, want Bokrijk biedt u oneindig veel méér! Er werd gezorgd voor mooie planten en bloemen, voor prachtige tuintjes, waardoor zowel kultuurhistorische waarheid als schilderachtigheid werd nagestreefd. De eeuwenoude eiken op het dorpsplein zijn als vergroeid met hun omgeving, ook al zijn die woningen slechts naar hier overgeplant. De wind- en watermolens draaien op volle toeren. De bijen in hun korven, de schapen in hun kooi en de knorrende zwijnen in het hok brengen hun aandeel bij om er iets van te maken dat leeft.

De kapel van O.-L.-Vrouw ter Beek stamt uit de streek van St-Truiden. Ze heeft een leien dak en prettig klokkentorentje. Het « paanhuis » of « pannenhuis » was oorspronkelijk een brouwerij. « Panne » is inderdaad de oude benaming voor brouwketel. Sedert het voorjaar 1959 kwam ook de binneninrichting klaar, toen de inboedel van een brouwerij uit Hoegaarden naar hier werd overgebracht.

Onderweg ontmoeten we een zwaar stenen ongelukskruis, met als opschrift: **« Hier is onvoorsinnelyk doodt gebleven die vrou Lucia Greven, Weduwe wylen Mathys Thevis Haeren Maen, tot Veulen op den 3den 7ber 1791. Requiescat in Pace. Amen. »**

Wij verwijlen natuurlijk een poosje bij de Beren- of Koffiepotmolen, die in 1954 uit Schulen, nabij de oude baan Hasselt-Diest, naar Bokrijk werd overgebracht. Wat verder wandelden we langs het driehoekig, met linden omgeven pleintje van de wip of schietboom voor de edele handboog. En zo bereiken we dan de Standerd- of Staakmolen, afkomstig uit Mol-Millegem, waar hij tot in 1955 vertoefde. We kijken eens binnen in de monumentale schuur (uit Olen) en brengen dan een bezoek aan de Abdijhoeve, waarvan de schuur ongeveer drie eeuwen oud is. De hoeve zelf dateert uit de XIIIe eeuw. Haar laatste pachter verliet de hoeve in 1954. Hieraan vooral hebben de liefhebbers van oudheden een goede kluif! En het « bakhuis » wordt beschouwd als een der fraaiste uit de Kempen.

De grens- of paalsteen, die de scheiding aangeeft tussen het Kempisch en het Haspengouws gehucht van het Openluchtmuseum, is een paal met geschiedenis! Hij staat inderdaad in betrekking met een eeuwenoude vete tussen Zonhoven en Hasselt, over het gebruik van heidegronden, gelegen in hun grensgebied. Op de achterkant staat: **« Niet verder, Zonhovenaars, op lijfstraf volgens ordonnantie van de Doorluchtige in het jaar 1666. »** In het Latijn natuurlijk, een taal die de Zonhovenaars dus verondersteld werden vloeiend te spreken in die tijd...

En zo komen we dan, vermoeid maar opgewekt, bij de herberg **« In St. Gummarus »**, afkomstig uit Lier. Bij een pot bier kan men daar een poosje uitrusten van de lange wandeling. Dat hebben we wel verdiend...

Nog dit: het Limburgs provinciedomein Bokrijk omvat bovendien een groot wandelpark, uitgebreide sport- en speelvelden, een rozentuin en talrijke vijvers, bossen en vennen. Het is trouwens 540 Ha uitgestrekt en mag dus wel betiteld worden als het grootste ontspanningsoord van het oostelijk gedeelte van België. Dagelijks stromen er, sedert de heropening op 2 april 1960, weer duizenden toeristen en bezoekers naartoe. Lust om er bij te zijn? Wie ééns te Bokrijk is geweest, keert er terug!

A.M. LAMEND

De rust en de stilte van de Kempen...

Een speeltuin waar je veel pret kan maken.

Het kasteel van Bokrijk, het Vlaamse openluchtmuseum.

De oude windmolen wiens wieken lustig draaien in de wind.

Op een ganzenrijtje gaan we in de richting van de beer. Het dier ziet aldus slechts één bewegende vorm. Het decor, zoals je ziet, is indrukwekkend mooi.

We zijn geland en volgen te voet de sporen van de beer die we van in het vliegtuig hebben gezien. De sporen zijn zeer groot.

BEREN

— Daar is ie! riep Jensen die de ogen van een lynx heeft eensklaps uit.

Inderdaad, daar was de beer. Hij waadde doorheen de weke lentesneeuw en verdween er soms in tot aan de borst. Hij liep naar de kleine struiken waar hij waarschijnlijk jonge scheuten vond. We hoopten dat hij daar enkele tijd zou blijven en zochten ondertussen een geschikte plaats om te landen.

In de sneeuw landen is niet zo makkelijk als het er uit ziet. Indien de sneeuw zeer week is en hoog ligt, dan zakt het landingsgestel er diep in weg. Het wordt dan een hele kunst om het weer vrij te maken voor het opstijgen. Ten slotte vonden we een vallei, dicht bij de plaats waar de beer zich te goed deed aan het jonge groen. We trokken onze sneeuwschoenen aan en gleden de heuvel af. Dat lijkt zeer eenvoudig maar was het in werkelijkheid niet! Ook wij zakten in de sneeuw. Het duurde een ruime poos voor we onze beer opnieuw in het oog kregen. Maar waarachtig, hij stond nog steeds bij de struiken en at jonge groene scheuten.

Daar is de beer, tegen het bosje... Langzaam en stil naderen wij. Jensen schoudert zijn geweer...

De beer werd in het hart getroffen en is dood neergestort. Jensen vertrouwt de zaak echter niet. Omzichtig nadert hij.

Dit is een grizzly, zegt Jensen. Hij is bruin zoals een bruine beer, maar alle bruine beren zijn geen grizzlies!

Het belangrijkste was thans hem te naderen, zonder dat hij ons rook.

— Een scherp gezicht hebben de beren niet, zei Jensen. Het is best mogelijk dat hij ons neemt voor kariboes, maar pas op voor de reuk. Ze hebben een zeer ontwikkelde reukzin en indien de wind hen de reuk van de mens aanvoert, dan vluchten ze.

Om in de vallei af te dalen, zorgden we er dus voor dat we tegen de wind in marcheerden. We gingen op een ganzenrijtje. Wanneer de beer in onze richting mocht kijken, dan zou hij slechts één enkele bewegende figuur zien. Weldra konden we het spoor van de beer zelf volgen. Ieder spoor was zo breed dat men haast kon geloven dat hij sneeuwschoenen had aangetrokken!

Toen we nog op een tweehonderdtal meter afstand waren, zag hij ons. Hij scheen helemaal niet onder de indruk. Zijn bruine, glanzende huid stak duidelijk af tegen de donkere achtergrond van het kleine bos. Toen wij nog op een tiental meter van hem stonden, begon hij onrustig te worden. Hij bromde en ging op de achterpoten staan, gereed voor de strijd. Hij was prachtig en indrukwekkend... Jensen schouderde zijn geweer rustig. Een ogenblik stonden man en dier aldus gespannen, roerloos. Eensklaps verscheurde het schot de stilte en de beer viel zacht in de sneeuw. Hij was in het hart getroffen en op slag dood. Ik was ontroerd toen we hem naderden. Mijn twee gezellen hielden zich gereed om nogmaals te schieten indien het nodig was. De beer was echter goed en wel dood.

Toen hij daar neerlag in de sneeuw was hij nog indrukwekkender dan rechtop. Zijn kop was groot en zwaar, zijn klauwen zeer lang. Jensen vertelde me dat de klauwen van een beer groeien in de winter en dat hij nog niet de tijd had gehad om ze te verslijten. De sneeuw is op dit tijdstip van het jaar zacht en op de kale en harde grond had de beer nog niet gelopen.

Het slachtoffer werd ter plaatse de huid afgestroopt. Zelfs voor

Op een slede en enkele stokken spannen we de huid van onze beer. Hij ziet er uit als een vogelverschrikker, niet? Maar die vogelverschrikker kost een mooie duit!

JACHT

VERVOLG VAN PAGINA 17

drie kloeke kerels die weten hoe het moet, is dit een harde karwei. We sleepten de glanzende berenhuid door de sneeuw tot bij ons vliegtuig en bevestigden ze tussen de twee vleugels van onze tweedekker. Een prachtige trofee!

Wij stegen terug op om onze basis in het dorp Kotzebue, op de kust van de Beringstraat, te bereiken. We moesten ons haasten. Indien men niet weerkeert voor zonsondergang, dan wordt er onmiddellijk een vliegtuig uitgestuurd om je op te sporen. Gelukkig was alles goed verlopen. Ik bracht geen beer mee naar huis, maar dat was ook mijn bedoeling niet. Ik had de foto's van de berenjacht zelf en die had ik gewenst!

Andere jagers hebben ons vliegtuig gezien en zijn naast ons neergestreken. We slepen de berenhuid door de sneeuw, dat is minder vermoeiend dan ze te moeten dragen.

We hebben geluk gehad! Onze beer is zeer groot en prachtig. Jensen zegt: «Het is de grootste die ik ooit in Alaska ontmoet heb!»

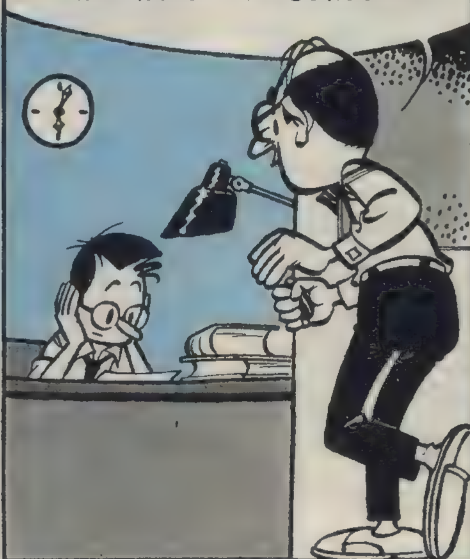

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOB BINN

1. 5 PUNTEN

BOBKE heeft 26 paar sokken. 15 paar zwarte en 11 paar witte. Al die sokken zitten wanordelijk door elkaar in zijn schuif. Zwarte en witte sokken zijn gemengd. Hoeveel maal zal hij een sok uit zijn schuif moeten trekken om zeker te zijn, dat hij een paar van dezelfde kleur heeft ?

2. 5 PUNTEN

Heb je scherpe ogen ? Goed. Bekijk die hoed. Is het hoofd van de hoed (dus de hoogte) (B) groter of is de rand (A) groter ? Ra, ra, ra !

3. 4 PUNTEN

Deze vier figuren deden in hun tijd veel over zich spreken. Hun naam is verbonden aan een van de voorwerpen die hier worden voorgesteld. Welke zijn de vier historische figuren ?

WERKT!

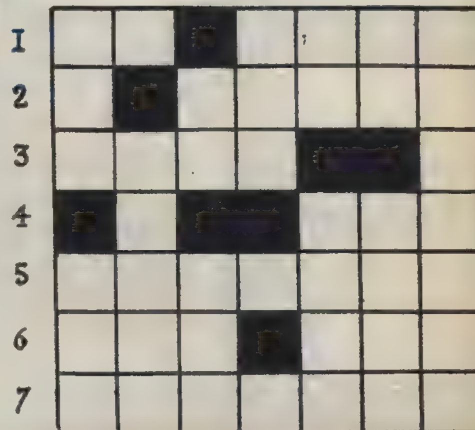
4. 5 PUNTEN — KRUISWOORDRAADSEL : « ONZE VRIEND R. MACHEROT »

HORIZONTAAL :

1. Een andere noot uit het repertorium van het leuke vinkje. - In « Zizanion » maakt de gevangenisdirekteur zijn « logé's » dik met wit vet en ... — 2. De koning uit « Zizanion de Verschrikkelijke ». — 3. De sigaret van Pincher Barnett. — 4. Verbeterd esperanto. — 5. De paraplu van Clifton. — 6. Uitroep van schrik in « De Terugkeer van Chloro ». - De helft van Engels roomijs. — 7. Het leuke vinkje uit « De Terugkeer van Chlorophyl ».

VERTIKAAL :

1. Kleur van de lange baard van de brandkastdief te Londen. - Werktuig om die lange baard fatsoenlijk te houden. — 2. De roofvogels in « Chloro » wensten iets malsers te eten dan een oude ... — 3. De kop van de koning uit « Zizanion ». - Koraalbank. — 4. Professor Khroumir keek ... toen Clifton zijn paraplu op hem richtte. — 5. De vóór- en achterkant van Pancho Poncho's hoofdeksel. - Reigerachtige waadvogel. — 6. Het staartje van zanger Barnett's doopnaam. - In haar kasteel te Hazelthorpe gaf die dame een groot feest : plak de kop van haar familienaam aan de staart van haar titel ! — 7. De militaire graad van speurder Clifton.

5. 5 PUNTEN

TWEE VOORVALLETJES. EEN IS HEUS WAAR GEBEURD EN WAS TE LEZEN IN ALLE DAGBLADEN. HET TWEEDE IS EEN VERZINSEL. WELK VAN DE TWEE IS HEUS GEBEURD, WELK IS VERZONNEN ?

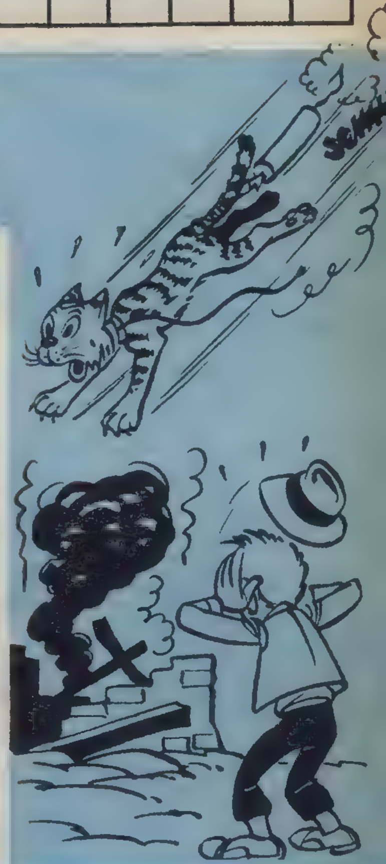

EEN SPEKTAKULAIRE VAL !

Een schilder uit Parijs deed een spektakulaire val. Hij stond op een stelling op drie meter boven de grond, floot een deuntje en schilderde de gevel van een restaurant. Eensklaps, verloor hij het evenwicht. Hij viel achterover, maar kwam terecht op een zonnescherm. Het linnen scheurde, maar vertraagde de val van de schilder. Hij kwam ten slotte op een tafeltje terecht te midden van de verbruikers. Hij had slechts een paar schrammen opgelopen.

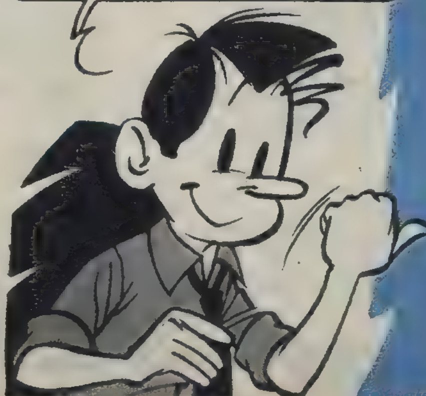
DE WREEDHEID WERD GESTRAFT

Een boer uit Joegoslavië had een kat die hij mishandelde. Hij sloeg en schopte het dier iedere dag. Op zekere keer nu kwam hij op het idee aan de staart van zijn kat een dynamietpatroon te hechten en het dier dan met een touw aan een boom vast te binden. Het ongelukkige dier slaagde er in het touw te breken. Het sleepte de brandende patroon achter zich aan en zocht een toevlucht in de woning van de boer. En plotseling een vreselijke ontploffing... De arme kat is natuurlijk dood, maar haar beul had zijn huis verloren.

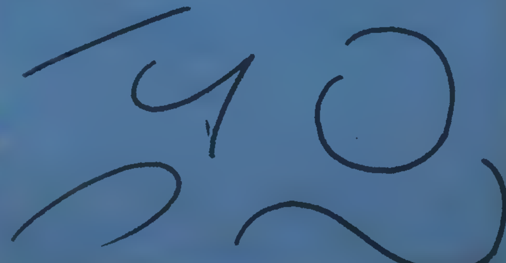

HOEVEEL PUNTEN HEB JE ?

Van 21 tot 25 punten : Zeer goed.
Van 15 tot 20 punten : Goed.
Van 11 tot 15 punten : Tamelijk goed.

KIJK naar de lijnen die hier getekend werden. Ze betekenen niets bepaalds. Het spel bestaat er nu in je fantasie te laten werken en de lijnen te schikken of te voltooien tot er een tekening ontstaat. Je kan er een silhouet mee maken, een gelaat, een voorwerp, een dier. Indien je er in slaagt, stuur dan je tekening naar KUIFJE, P.-H. SPAAKLAAN, 1-7, BRUSSEL 7.
De beste van deze tekeningen zal ik publiceren op deze pagina. VEEL GELUK !

OPLOSSINGEN

1. Drie sokken.
2. Het hoofd en de rand zijn even groot.
3. a) Gyges; b) Alkibiades; c) Franklin; d) Christoffel Colombus.
4. HORIZONTAAL :
1. Re - Spek. — 2. Mitro. — 3. Skip. — 4. Ido. — 5. Karabijn. — 6. Aai - Ice. — 7. Mifasol.
VERTIKAAL :
1. Ros - Kam. — 2. Kraai. — 3. Mi - Rif. — 4. Sip. — 5. Pt - Ibis. — 6. Er. — Dyco. — 7. Kolonel.
5. Waar gebeurd is : « Wreedheid werd gestraft. »

HOU JE VAN MO

INDIEN je van mooie postzegels houdt, dan krijg boek en ook je grote atlas te voorschijn want opgerichte staten of uit landen die sedert de twee De landbouw vormt de basis van de economie van daan om de industrie te ontwikkelen. Soms wordt de zal dit trouwens merken.

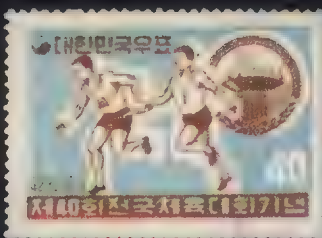
MAROKKO, *Tunesië* en *Togo*, eertijds Franse kolonies, zijn zelfstandig geworden. Madagascar, Mali, Kameroen, Niger, en Dahomey zijn autonome staten in het raam van het Franse Gemenebest.

Ghana was tot in 1957 een Britse kolonie. Thans is het een van de jonge, dynamische staten uit Afrika. Over Ghana werd zeer veel gesproken ter gelegenheid van de conferenties van Accra.

De Verenigde Arabische Republiek bestaat uit Egypte en Syrië. Egypte brengt de beste katoen ter wereld voort. De nieuwe stuwdam die te Assoean gebouwd wordt, zal veel bijdragen tot de ontwikkeling van dit land. Syrië moet leven van zijn landbouw en van het transito van de Iraakse petroleum.

De staat Israël bestaat sedert 1948, nadat de verdeling van Palestina in een Joodse en een Arabische staat door de Verenigde Naties werd aanvaard.

DIE POSTZEGELS ?

hier het neusje van de zalm. Haal je postzegel- postzegels, die je hier ziet, zijn afkomstig uit nieuw wereldoorlog hun zelfstandigheid hebben verworven. eze landen, maar er wordt een grote inspanning ge- inspanning in beeld gebracht op de postzegels. Je

Korea was sedert 1910 een Japanse kolonie toen het in 1945 evrijd werd. De postzegels die we hier tonen zijn afkomstig it Zuid Korea.

Rioe Kioe is een archipel ten zuiden van Japan en heeft een utonome regering. Het is echter nog steeds in het bezit van apan.

Laos is een deel van het voormalige Indochina.

Soedan, dat ligt ten zuiden van Egypte, werd onafhankelijk n 1953.

Indonesia heeft 88 miljoen inwoners, verdeeld over 3.000 eilan- en. Java, met de hoofdstad Djakarta, is een van de dichtst be- olkte streken ter wereld.

India en Pakistan, twee onafhankelijke staten. Zij vormden ertijds Indië, het kroonjuweel van Groot Brittannië. Zoals je eet is India overwegend Hindoes. Het grootste deel van de evolking van Pakistan belijdt de Mohammedaanse godsdienst.

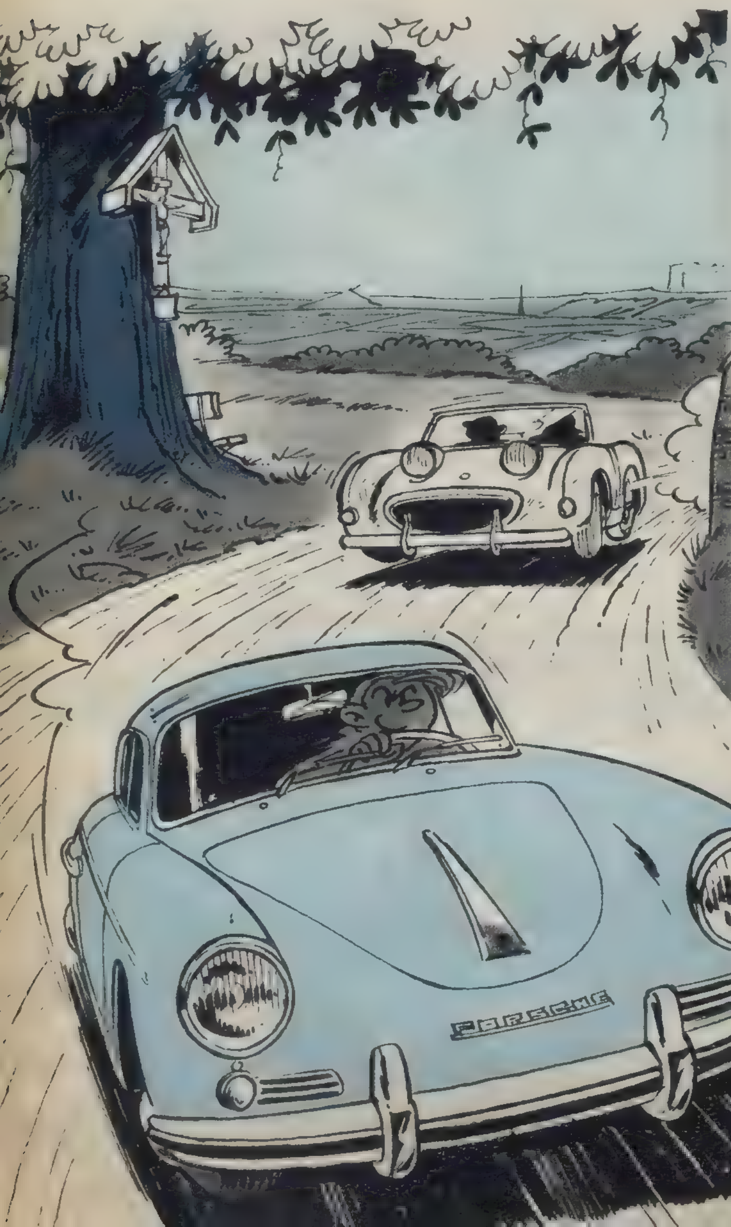

MIJN EERSTE

IK weet niet of jij er van droomt eens te mogen deelnemen aan een rally. Ik deed het. In gedachten zag ik de weg die ik moest afleggen, de hindernissen en de moeilijkheden die voor mij oprezen en die ik als bij mirakel allemaal in een handomdraai kon oplossen...

Toen werd ik achttien jaar en het toeval wilde, dat mijn droom werkelijkheid werd. Ik wil er hier aan toevoegen dat je, indien je wil deelnemen aan een rally, het toeval een klein beetje moet helpen. Ik vertel je vandaag wat je doen moet om een rallyman te worden.

Een vriend en een Porsche

Een van mijn vrienden, een puik rallyman, was toen zo vriendelijk me achter het stuur van zijn Porsche Super te laten plaatsnemen om eens even te kijken wat ik er van terecht bracht. Hij was tevreden en ik kreeg de toelating deel te nemen aan een wedren langsheen de kust. Na deze wedren zei hij dat ik samen met hem mocht deelnemen aan de Ronde van België, die zes maanden later plaats had. Intussen moest ik oefenen en leren.

Kan je een kaart lezen !

Ik kocht een hele reeks kaarten en leerde ze goed te lezen. Dat lijkt zeer eenvoudig maar in de praktijk wordt het moeilijker, vooral dan wanneer het langste rechte stuk weg dat je voor je hebt, slechts 40 m. bedraagt en men al het mogelijke doet om een gemiddelde snelheid van 60 km per uur aan te houden.

Mijn eerste verkenningstochten

Een ander probleem maakte me zorgen : de vermoeidheid. Ik maakte daarom lange verkenningstochten om me te oefenen. Dat ging vrij vlot. Het moeilijkste was het nota nemen tijdens de rit en mijn wegkaarten te versieren met praktische aanduidingen met het oog op de Ronde van België. Van uit technisch standpunt waren deze verkenningstochten zeer nuttig. Bovendien moet ik eerlijk zeggen, dat ik er mijn eigen land beter door leerde kennen. Ik heb prachtige plekjes ontdekt, waarvan ik het bestaan niet vermoedde en die trouwens door weinige landgenoten gekend zijn.

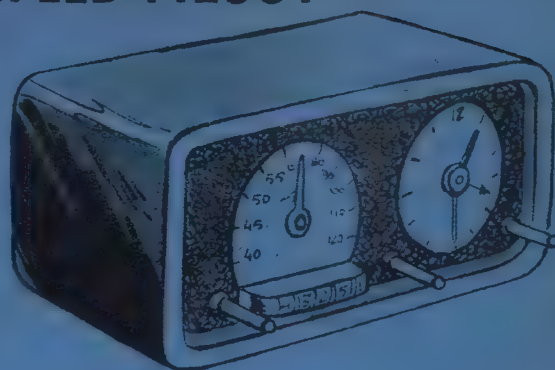
RALLY

De voorbereiding van de wagen

De Porsche is zeer goed uitgerust voor een wedren. Nochtans hebben we een stel lichten moeten aanschaffen, o.m. de anti-mist lampen en een bijkomend stel zeer sterke weglichten. In de wagen zelf werd er een Speed-Piloot aangebracht, een kaartenstaander met lampje, een plankje waar we onze notaboekjes konden opleggen en twee accurate chronometers.

DE SPEED-PILOOT

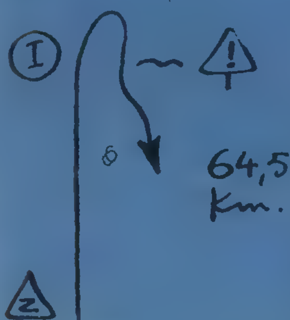

Het is een onmisbaar instrument voor de rallyman. Het bevat twee wijzerplaten ; op de linkerwijzerplaat is er een naald. De chauffeur plaatst de naald op het cijfer dat overeenstemt met de geimposeerde gemiddelde snelheid. De tweede wijzerplaat is een zeer accuraat uurwerk, waarop je een minutenwijzer ziet en een rode wijzer. Al naar gelang de snelheid van de automobilist, gaat de rode wijzer de minutenwijzer voorbij of omgekeerd. Hieraan ziet de rallyman welke voorsprong of welke vertraging hij heeft. Op deze Speed-Piloot is de geimposeerde gemiddelde snelheid 65 km per uur. Op het uurwerk is het 1 uur 29 minuten. De vertraging op de geimposeerde snelheid bedraagt 12 minuten.

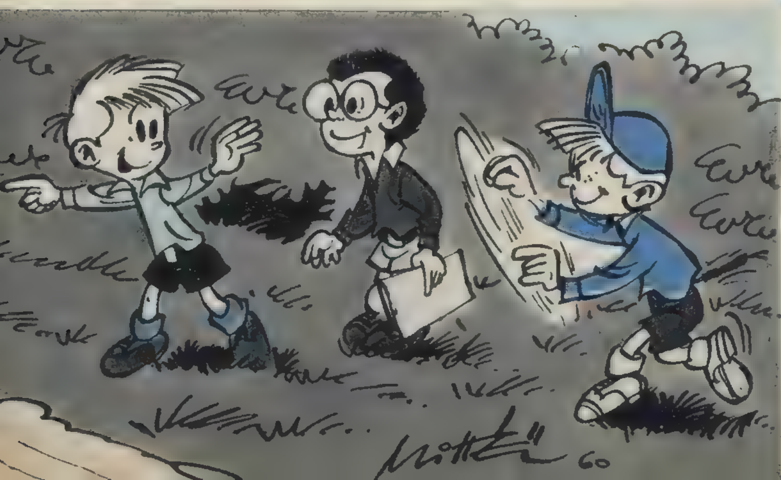
NOTA'S OP DE KAART

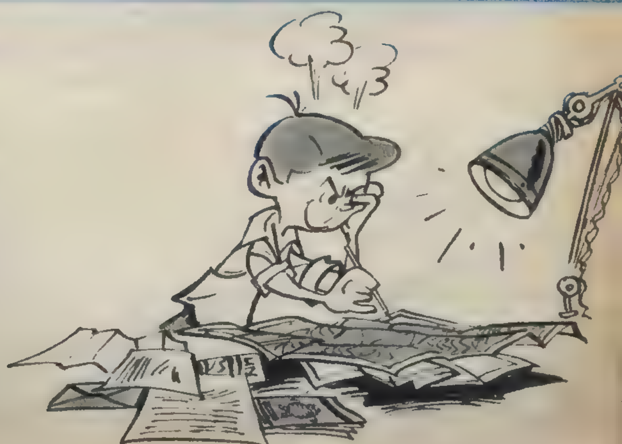
Op de eerste tekening zie je een kruispunt. Het punt duidt aan uit welke richting men komt. Men moet de hoofdweg volgen gedurende een paar honderd meter en dan rechts afslaan naar Hour. Dit wordt aangeduid door het klein puntje bij de naam Hour.

De tweede tekening zegt dat er op km 64,5 een haarspeldbocht is. « I » betekent dat men met de Porsche deze bocht moet nemen in eerste versnelling. Het verkeersbordje daarnaast : Opgelet ! Het gebogen lijntje maakt er ons attent op, dat er een overdwarse uitholling is vlak na de bocht.

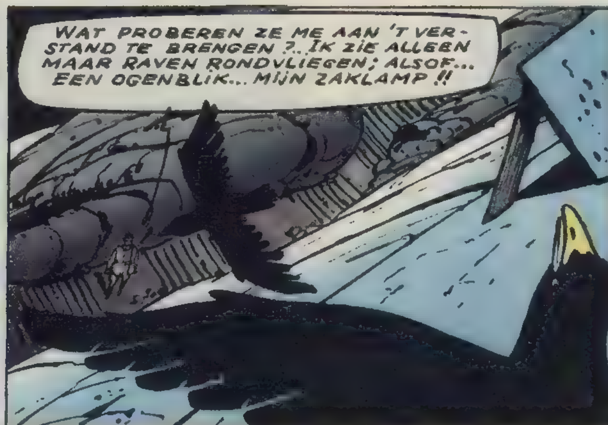

AVONTUUR

Delta verkeert in een gevaarlijke positie. Tot overmaat van ram

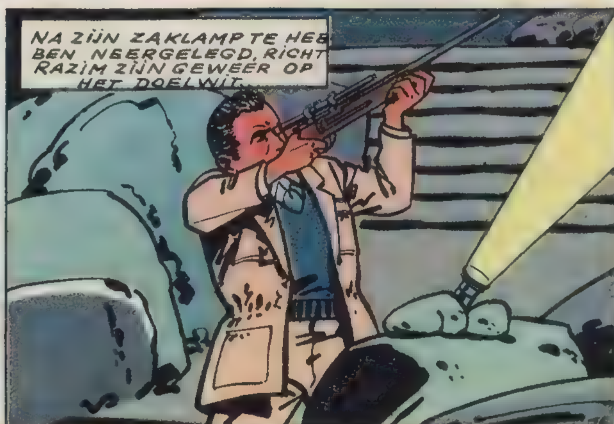

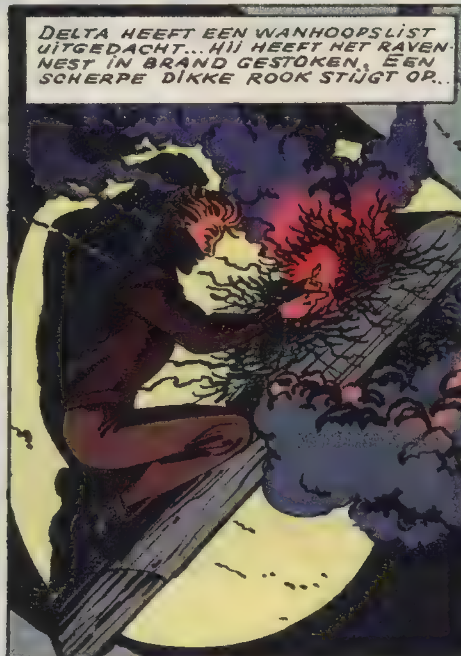

TE SARAJEVO

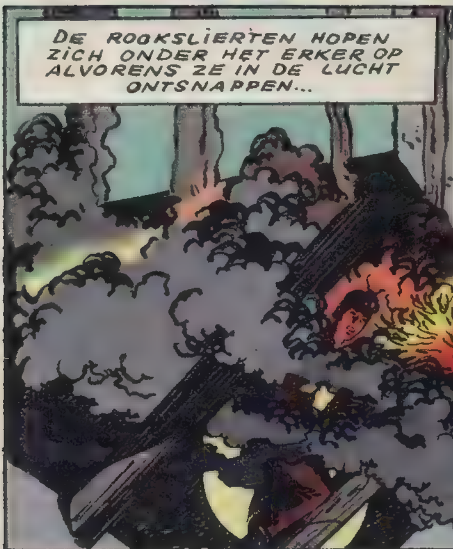
door Frans Craenhals

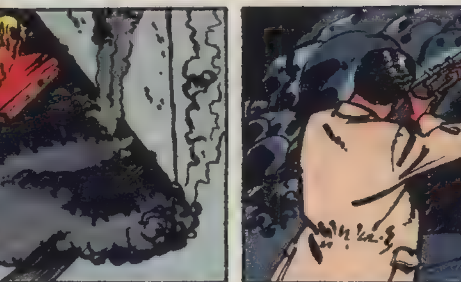
...bemerkt hij een handlanger van Hobson, die het klooster nadert...

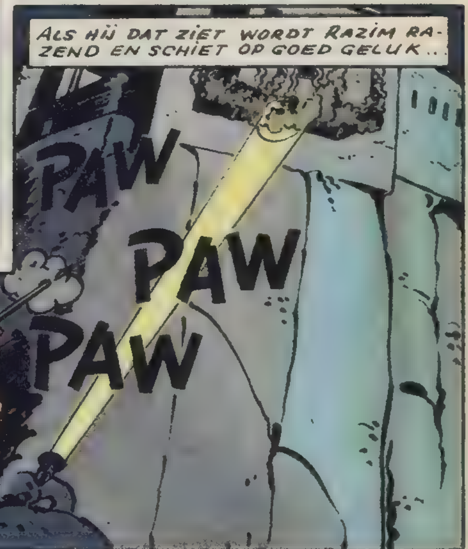

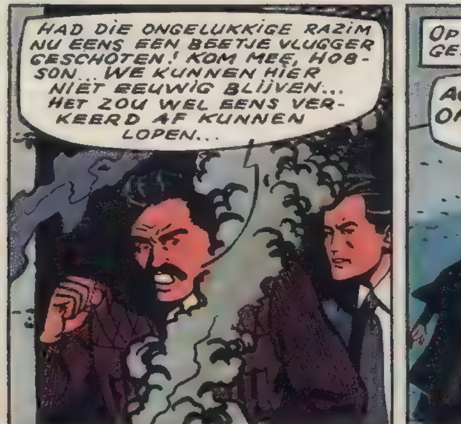

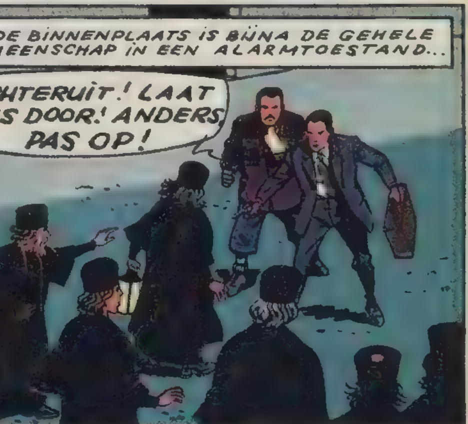

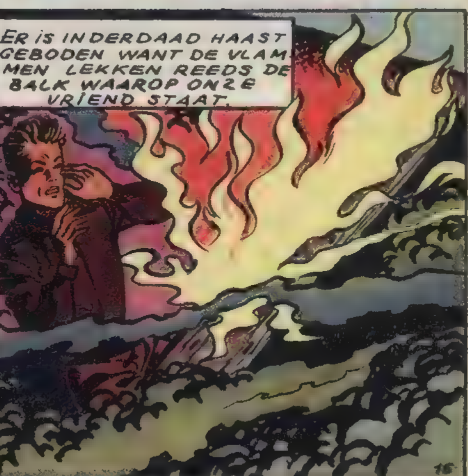

(Wordt voortgezet.)

OP 18 JUNI 1815 WERD NAPOLEON TE

WATERLOO

DOOR DE GEALLIEERDEN VERSLAGEN

WIJ hebben niet het inzicht de slag van Waterloo, die een keerpunt betekende in de geschiedenis, van naaldje tot draadje te vertellen. Wist je dat de slag zelf uitgevochten werd op het grondgebied van Plancenoit, Eigenbrakel, Ohain, Lasne, Oud-Genappe en Waterloo? Toen Wellington de avond na de slag het zegebulletin tekende, schreef hij er echter op: de slag van Waterloo.

Het was het bloedigste treffen uit de XIXᵉ eeuw. 49.000 soldaten en officieren bleven dood op het slagveld achter. De slag van Solferino had slechts aan 40.000 mensen het leven gekost. Deze cijfers verzinken natuurlijk in het niet, wanneer men ze vergelijkt met het aantal slachtoffers dat de laatste wereldoorlog heeft gemaakt.

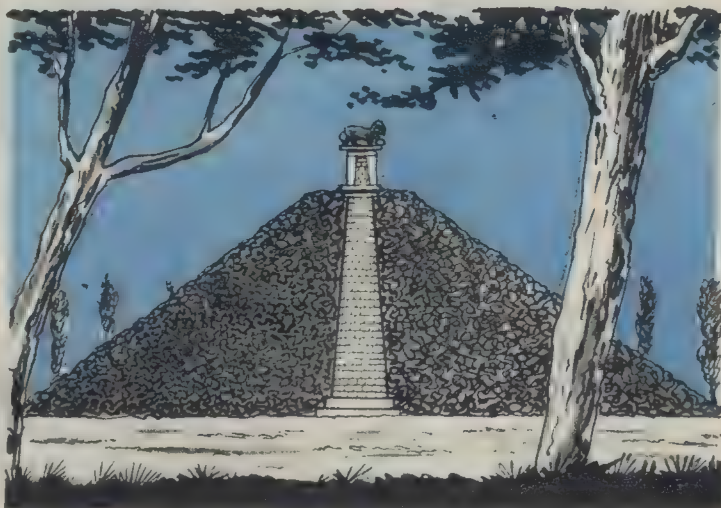
DE LEEUW OP DE HEUVEL

Het standbeeld met de leeuw werd opgericht op het grondgebied van Eigenbrakel, op de plaats waar de prins van Oranje, bevelhebber van de Nederlandse troepen, aan de schouder werd gekwetst toen hij trachtte een aanval van de Garde van Napoleon af te slaan. De leeuw van Waterloo is een Belgisch-Nederlands monument, opgericht als nagedachtenis aan de slag van Waterloo en als hulde aan de soldaten die er sneuvelden. De heuvel zelf bestond oorspronkelijk niet. 290.000 m3 aarde werd aangevoerd of hem te maken! Hij is 40 m. hoog en de omtrek van de basis is 520 m. Daar bovenop staat de leeuw met de muil naar het zuiden toe gericht. In het midden van de heuvel een enorme gemetselde zuil, daarop het voetstuk in blauwe steen en daarop de leeuw die 28.000 kg weegt. Men zegt dat hij gegoten werd uit het brons van de Franse kanonnen, maar dit is niet juist. De leeuw is het werk van de Mechelse beeldhouwer Van Geel. Hij werd gegoten uit ijzer in de Cockerill-fabrieken te Seraing.

Het aanleggen van de heuvel duurde twee jaar, van 1824 tot 1826. Op 28 october 1826 werd de enorme leeuw met veel moeite op zijn voetstuk gehesen. Je kan er naartoe lopen langs een trap die 226 treden telt.

HET PANORAMA VAN DE VELDSLAG

Aan de voet van de heuvel werd er in 1912 een ronde zaal gebouwd en daarin kan je een meesterlijke evocatie van de slag

bekijken. Ze werd gerealiseerd door de Franse schilders Dumoulin, Robiquet, Malespina en Desvarreux. Het doek heeft een omtrek van 110 m. en is 12 m. hoog. Het schetst een beeld van de veldslag op het ogenblik dat Ney zijn 10.000 ruiters in de slag wierp. Op de voorgrond mannen, paarden, wapens en kanonnen. In de verte ziet men de twee grote tegenstanders: Wellington en Napoleon Bonaparte. De details zijn haarjuist en hebben een geschiedkundige waarde. Het geheel is indrukwekkend.

GESCHIEDENS... EN « ZAAKJES »!

Waar eens de slag woedde, kan je thans nog historische hoeven bewonderen, bv. die van Hougoumont die een vooruitgeschoven Britse vesting was en de eerste aanval van het legercorps van Jérôme moest afslaan. Er is la Haie-Sainte die nu eens door de ene, dan weer door de andere partij werd ingenomen. De hoeve « Caillou », waarin het hoofdkwartier van Napoleon gevestigd was, is thans een museum. De hoeve van de Sint-Jansberg was een ambulancepost van de geallieerden. Papelotte werd door de Jonge Garde van Lobau verdedigd tegen de aanvallen van de Pruisen. Te Belle-Alliance omhelsden Blücher en Wellington elkaar op de avond van de overwinning. Hier en daar in de velden kan je stenen of zuilen ontdekken, die aan de moed van de verscheidene legercorpsen herinneren. Origineel is het graf nabij de kerk van Waterloo, het graf van Lord Uxbridge. Neen, hijzelf ligt er niet maar zijn linkerbeen, dat hij aldaar na amputatie liet begraven.

De prachtige olm waaronder de « IJzeren Hertog » (Wellington) stond tijdens de veldslag is sedert lang verdwenen. Een Londenaar die een bepaald goede neus had voor « zaakjes », kocht hem in het jaar 1821 voor een spotprijsje. Hij maakte uit het hout van de boom tabaksdozen en wist die als souvenirs van de slag van Waterloo voor een mooie som aan de man te brengen. Hij werd er rijk mee! Daar waar de historische olm stond, werd er een jonge boom geplant. Misschien wordt ook deze eens omgehakt om er souvenirs uit te maken...

RAADSEL Nr 33

WORDT DE SCHULDIGE GESTRAFT ?

Heb je reeds je kaart van amateur-detective !
Zo niet, haast je dan !

IK was reeds op kantoor toen commissaris Baardemakers me telefoneerde.

— Je zou me een grote dienst kunnen bewijzen, vriend, indien je onmiddellijk naar het commissariaat zoudt willen komen.

— Goed. Ik kom onmiddellijk, commissaris.

Ik werd niet dadelijk binnen geleid in het kantoor van de commissaris zelf, maar wel in het wachtkamertje er naast.

— De commissaris komt zo, zei een politieagent.

Inderdaad, enkele seconden later kwam mijn vriend Baardemakers uit zijn kantoor. Hij had zijn pijp in de mond en scheen er zeer bezorgd uit.

— Wel, wat gebeurt er ? Je gezicht staat als een donderwolk !

— Ja, inderdaad. Oordeel zelf : er werd een diefstal gepleegd en ik ken de schuldige. Ondanks dit feit zal ik verplicht zijn hem binnen enkele minuten vrij te laten, want ik heb geen bewijzen. Stel je zo iets voor !

Hij greep me bij de arm en trok me mee naar de deur die naar zijn kantoor leidde. Hij duwde ze iets verder open en zei :

— Kijk !

Ik zag een zware man met een brutale tronie. Hij zat op een stoel voor de lege schrijftafel van de commissaris. Toen hij voelde dat hij bespied werd, keerde hij zich om en wierp ons een ironische blik toe. Baardemakers deed de deur toe.

— Je hebt hem nu gezien. Hij heet Primo Favero. Hij is wisselagent en heeft de spaarcentjes van enkele kliënten doen verdwijnen. Hij heeft de zaak goed in mekaar getimmerd en ik heb geen enkel bewijs tegen hem.

— Vertel me die zaak eens van naaldje tot draadje, commissaris.

— Luister... Favero beweert dat hij gisteravond, 9 december, terugkeerde van een veertiendaagse reis in het buitenland. Toen hij zijn kantoor, dat in het stadscentrum gelegen is, binnentrad, verraste hij een dief die de brandkast aan het kraken was. Er volgde een vechtpartij. De twee mannen rolden over de grond. De dief was de sterkste en heeft Favero neergeslagen. Toen is hij gevlucht en natuurlijk heeft hij al het geld dat in de brandkast stak meegenomen ! Ik ben er van overtuigd dat Favero dit verhaal verzonnen heeft, dat hij het geld zelf heeft gestolen ! Maar ik heb niets om dat te bewijzen. Je hebt misschien gezien dat Favero gewond is aan het voorhoofd. Ik ben er zeker van dat hij die wonde zelf heeft toegebracht. Zijn kantoor stond op z'n kop, net alsof er een gevecht had plaats gehad. Kijk trouwens naar deze foto, ze werd gisteravond genomen. De stoelen werden omver gegooid, de inktpot is gevallen, het waterpotje van de radiator ligt op de grond, de bureaulamp ligt aan stukken...

— Je gelooft dus dat Favero liegt ?

— Ik ben er heilig van overtuigd.

— Sta me toe dat ik hem even ondervraag ?

Enkele minuten later vroeg ik aan de verdachte :

— Is het kantoor uw eigendom ?

Favero haalde minachtend de schouders op en antwoordde :

— Neen, ik huur dit kantoor en ik betaal bovendien iedere maand een bepaald bedrag voor verwarming en verlichting.

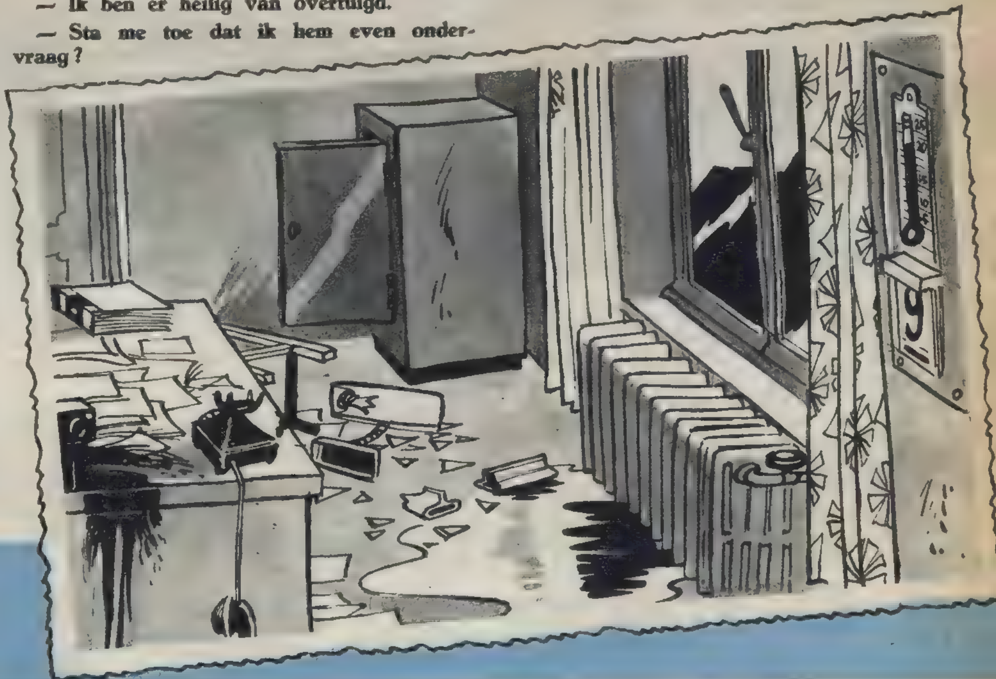
— Kon er tijdens uw afwezigheid iemand het bureau binnenkomen ?

— Dat is een strikvraag, he ! Ik alleen heb de sleutels van mijn kantoor. De dief is ongetwijfeld binnen gedrongen met een valse sleutel.

— Je hebt je verraden, want je hebt een leugen verteld.

Vriend, raap de handschoen op. Door welke leugen heeft Primo Favero verraden dat hij de schuldige is ? Stuur me je antwoord zeer spoedig op een briefkaart.

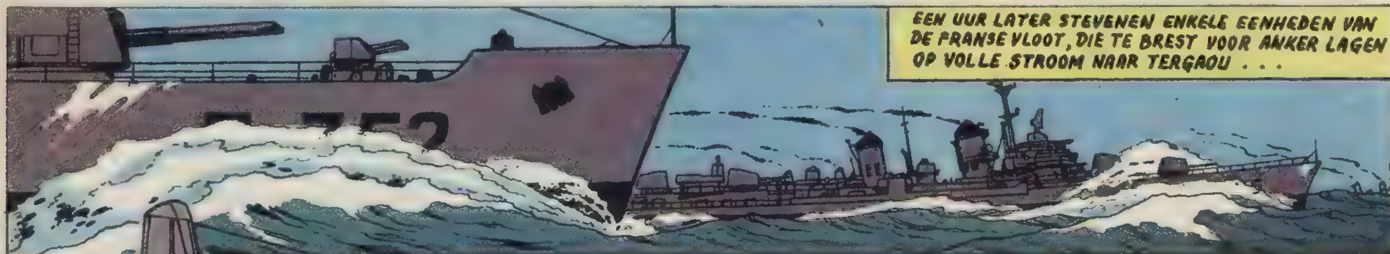
RIK

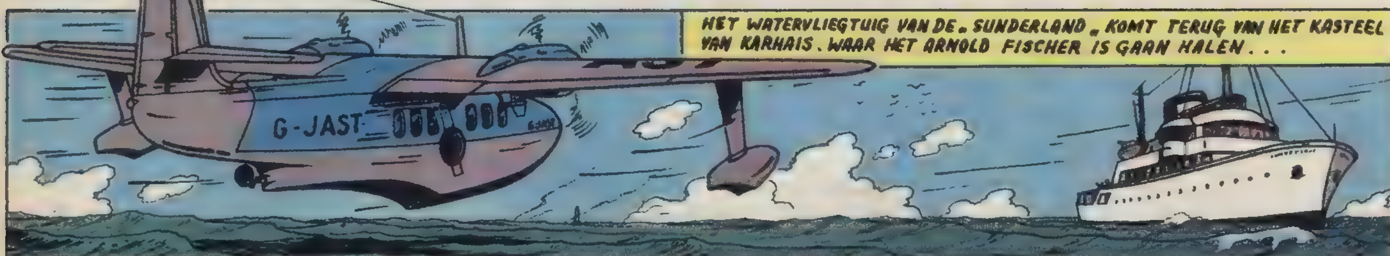

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Op het ogenblik dat Axel Borg te Tergaou wil ontschepen, wordt hij door een duikboot terug naar hoge zee gedreven. Zal hij revanche nemen?

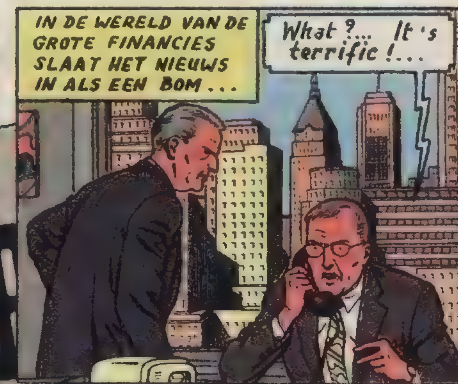

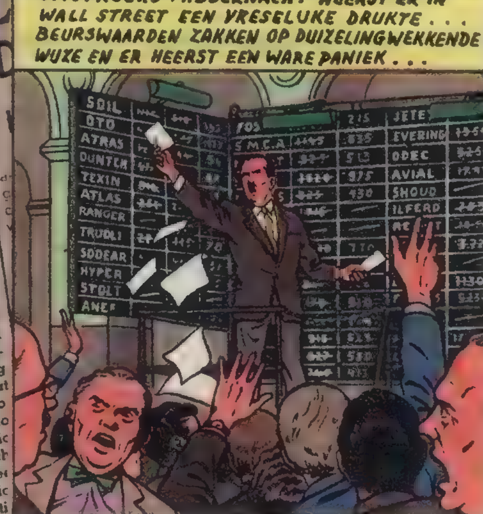

SENSATIONELE UITVINDING

EEN FRANS SCHEIKUNDIGE ONTDEKT HET MIDDEL OM ZEEWATER TE VERANDEREN IN PETROLEUM

De afgevaardigden van een zeer belangrijke petroleummaatschappij hebben heden de aandacht van het publiek gevestigd op het groot gevaar waarin de Franse regering de wereldeconomie zou kunnen brengen. De Franse regering zou inderdaad sedert hedenmorgen openlijk een klein Bretoens eiland beschermen, waar de scheikundige Pierre Le Gall een revolutionair procédé zou uitgevonden hebben om ...water te veranderen in ...

eiland dat gelegen is op de grens van de Franse territoriale wateren. Aan het black out wordt streng de hand gehouden. Wat er ook van zij, de gevolgen van deze ontdekking zijn thans nog niet te overzien. Inderdaad, het procédé van Le Gall treft in de eerste plaats de petroleumindustrie, maar men mag niet uit het oog verliezen dat een grote hoeveelheid pro... ducten uit deze grondsto... worden getrokken. Men duid... ze aan als petro-chemisch... producten, d.w.z.: aethyle... (anti-vries, medicinaal alc... plasti...

(Wordt voortgezet.)

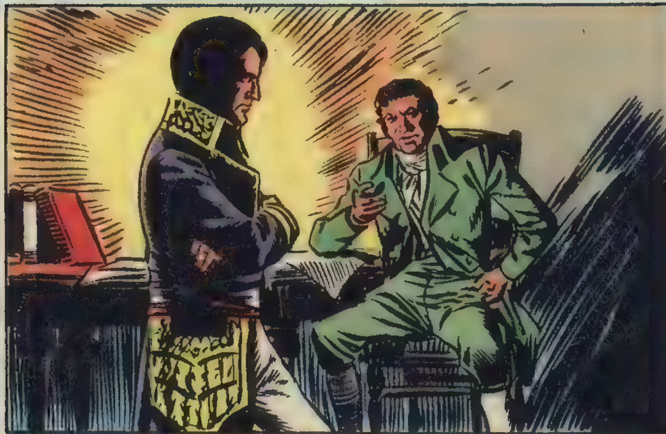
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

18 BRUMAIRE, JAAR VIII !

DOOR welk mirakel ontsnapte Napoleon Bonaparte aan de waakzaamheid van de Engelsen ? Wat dacht en wat voelde hij op zijn reis naar Frankrijk die zeven weken duurde ? Je moet weten dat hij naar Frankrijk terugkwam zonder het terugroepingsbevel van het Directoire af te wachten. Op 8 october 1799 ontscheepte hij te Frejus. Zijn aankomst verwekte in heel Frankrijk het grootste enthousiasme.

1. — PARIJS

IEDEREEN zag in Bonaparte de redder van Frankrijk. Het was feest in de steden waar hij voorbij kwam en hij werd letterlijk in triomf naar Parijs gedragen. En daar vond hij dadelijk mensen die bereid waren de regering te verraden. Er waren o.m. : Barras, Roger Ducos en vooral Sieyès, ex-pastoor Sieyès, die samen met Bonaparte in het geheim en zeer cynisch de staatsgreep tot in de details voorbereidde.

2. — DE HINDERLAAG

MEN moest eerst en vooral de afgevaardigden van de Vijfhonderd en de Ouden uit Parijs verwijderen. Op 9 november 1799 kondigde de president van de Ouden, die in het komplot betrokken was, in de Assemblée aan dat er een samenzwering op touw werd gezet tegen de Republiek. « Indien u niet oplet, zo sprak hij, dan komt het geraamte van de Republiek in handen van de gieren ! » In plaats van te schaterlachen, werden de Ouden bleek en zij besloten de Assemblée over te brengen naar Saint-Cloud. Zij vertrouwden de verdediging van de regering te Parijs toe aan... generaal Bonaparte ! 9 november 1799 : 18 Brumaire van het jaar VIII.

3. — TE SAINT-CLOUD

DE afgevaardigden van de twee Assemblées gingen dus naar het kasteel van Saint-Cloud. De volgende dag dreigde alles in de war te lopen. De vijfhonderd vroegen nadere inlichtingen omtrent dat geheimzinnig complot. Ze kregen die om vier uur in de namiddag. Bonaparte kwam de zaal binnen, ze begrepen toen de zaak en ze riepen : « Weg met de dictator ! » Hun president, Lucien Bonaparte, stelde de stemming uit door ontslag te nemen. Die vertraging redde zijn broer. De grenadiers die op het binnenplein de wacht hielden, kregen het bevel binnen te dringen en toen zag men hoe de afgevaardigden in hun rode en witte toga's langs vensters en deuren buiten vlogen...

4. — PANIEK

BONAPARTE, die op één haar na het hoofd verloor in deze strijd, bleef ten slotte meester van de situatie. Om negen uur 's avonds kwamen de afgevaardigden met verscheurde toga's weer bijeen en zij stemden wijselijk deze beslissingen : 1. Generaal Napoleon Bonaparte heeft veel gedaan voor het vaderland. 2. Generaal Bonaparte wordt er mee belast de Constitutie te wijzigen. De ervaring heeft inderdaad bewezen dat ze zwakke plekken heeft.

5. — DE NIEUWE CONSTITUTIE

BONAPARTE wijzigde de Constitutie van het jaar III niet. Hij maakte er een nieuwe, die van het jaar VIII. Ze was trouwens gereed... Hij had ze zelf uitgewerkt ! Hij liet ze aanvaarden door een plebisciet, d.w.z. door het volk. Er waren slechts 1.600 « neen » stemmen en meer dan drie miljoen « ja » stemmen. Bonaparte werd éérste consul van de Republiek en dit voor een duur van tien jaar. Zijn twee collega's, Sieyès en Roger Ducos hadden niets in de pap te brokken !

(Wordt voortgezet.)

L.G.G. 1

ANTWOORDT NIET MEER !

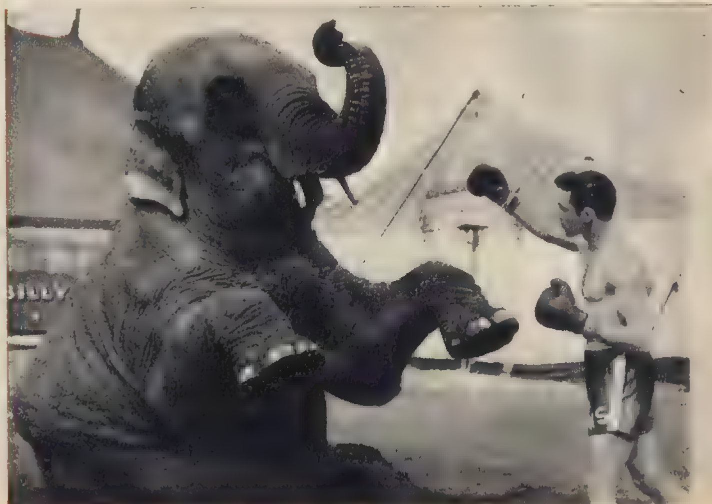
Michel Laterali ontsteekt de brandstof...

DRIE veertienjarige Zwitserse studenten voelden zich aangetrokken tot de ruimtevaart en bouwden met eigen handen en zuinige middelen een raket die de naam L.G.G. kreeg. Waarom L.G.G. ? Wel eenvoudig omdat de drie raketspecialisten resp. Michel Laterali, Pierre Guenlt en Philippe Guex heten. Wekenlang sprak men op school en ook in de buurt waar de jongens wonen over niets anders meer. De raket werd gelanceerd maar... weigerde de lucht in te stijgen ! Aan de reporters (want de jongelui hadden de plaatselijke pers uitgenodigd) verklaarden Michel, Pierre en Philippe, dat er een fout werd gemaakt bij het lassen en dat de brandstof te krachtig was. Ze geven de moed niet op en beginnen met een tweede raket. Wij wensen hen met de L.G.G. 2 meer geluk dan met de L.G.G. 1 !

Het groot moment is aangebroken. De nieuwsgierigen schijnen het zaakje niet te vertrouwen en verschuilen zich tegen de muur van een huis.

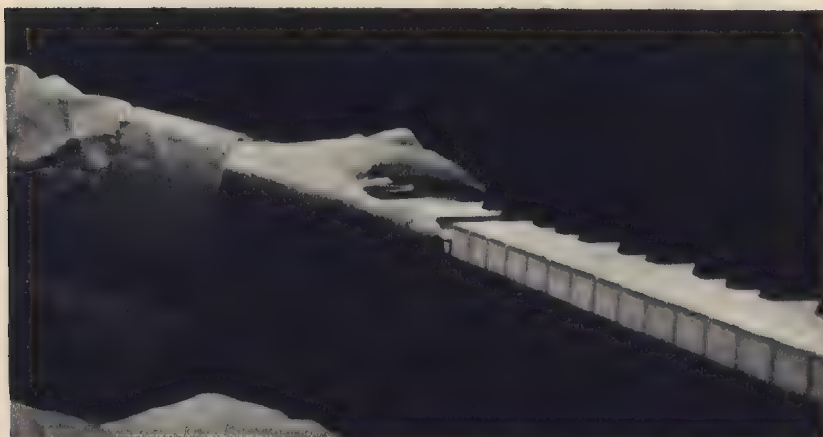
Wally Swift, Engels bokskampioen halfzwaargewicht, ging naar het circus en wou zijn krachten meten met Birma, een goedige reus van drie ton. Birma heeft reeds een blauw oog ? Neen, zwarte vlekken heeft Birma altijd rond de ogen gehad en van Wally is hij niet bang !

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

COR DE GROOT

SPEELT MET DE LINKERHAND

COR DE GROOT is een zeer begaafd pianist, hij is een rasecht kunstenaar. In Augustus 1959, precies op zijn vijf en twintigste verjaardag, moest hij tijdens het radiorecital dat hij gaf eensklaps stoppen omdat z'n rechterhand zo'n pijn deed. De geconsulteerde artsen keken bedenkelijk : de rechterhand moest voor ten minste achttien maanden rusten. Stel je even voor wat het verlies van een hand voor een pianist betekent... Toen Cor De Groot over de eerste schok heen was, begon hij uit te kijken naar pianopartituren voor de linkerhand. Al de Nederlandse componisten die van zijn ongeluk hadden gehoord, kwamen hem spontaan te hulp. Ze hielpen niet alleen met werken of arrangementen speciaal voor de linkerhand, ze brachten hem ook hun warm medevoelen, hun oprechte sympathie. In de reeks « Philips Piano Pearls » luisterden wij ontroerd naar « Für Elise » van Beethoven, « Träumerei » van Schumann en « Liebesstraum » van Liszt, gespeeld door Cor De Groot met de linkerhand alleen.

Hou je van muziek ? Hou je van piano ? Kijk dan uit naar dit plaatje (45t 400 185 AE) het is zeer mooi. Volg je pianolessen en gaat het niet altijd goed, worstel je met notenbalken en stijve, trage vingers ? Ben je moedeloos en denk je dat het toch nooit iets zal worden ? Bijt dan de tanden op elkaar, denk aan Cor De Groot en luister naar zijn mooi spel.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE RONDE VAN FRANKRIJK 1960

BINNEN enkele dagen vertrekken we dus voor de Ronde van Frankrijk 1960. Gedurende enkele weken zal de Ronde duizenden en duizenden sportliefhebbers boeien. Daar waar de grote karavaan voorbij komt wordt het werk stilgelegd. Iedereen gaat de renners toejuichen. De populariteit van de Ronde van Frankrijk is zeer groot. Ik doe dit jaar mijn dertiende Ronde.

Ieder jaar ziet men hetzelfde. De mensen hollen naar de aankomst en naar de start van de grote Ronde. Zoals ik reeds heb verteld zie je ook de kloosterlingen langsheen de weg staan; zelfs de paters Trappisten krijgen de toelating om de grote sportgebeurtenis te volgen en vrij te commentariëren. In de ziekenhuizen, zo heeft men me ten minste gezegd, berekenen de chirurgen de uren van de operaties op de voorbijkomst van de Ronde, want die willen ze voor niets ter wereld missen ! Geloof me, er is maar één Ronde van Frankrijk !

★

Ik zeg niet dat in de Ronde steeds alles glad en fair verloopt. Er is de rivaliteit tussen de verschillende nationaliteiten en tussen de verschillende merken. Indien Bartali, Coppi en vooral Louison Bobet fortuin hebben gemaakt, is het naar mijn mening omdat zij in de Ronde van Frankrijk zo veel succes hebben geoogst. Coppi was de moedigste Bartali kwam op het geknipte moment, d.w.z. op het ogenblik dat de oppositie niet zeer sterk was. Dit doet echter geen afbreuk aan de verdienste van Bartali, want de Ronde op zichzelf is een zware karwei.

Vorig jaar werd de Ronde in gevaar gebracht door de oppositie tussen nationale ploegen en merkenploegen. Naar mijn mening zou een Ronde waarin er enkel sprake was over de ploeg van tandpasta X, het drankje Y en de stofzuiger Z niet zoveel succes hebben dan thans. Het is normaal dat een land meeleeft met zijn renners. Iedere equipe verdedigt immers niet alleen zijn eigen eer, maar ook de eer van zijn land.

DUEL IN DE W

De Zweden en de Canadezen verzoenden zich met elk

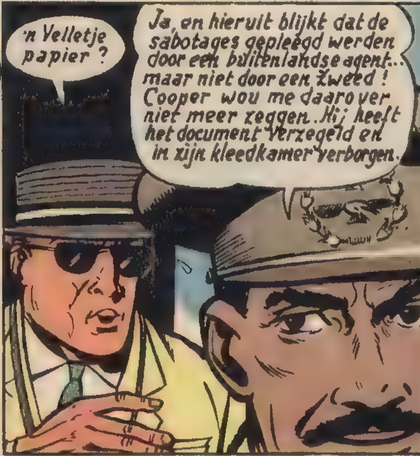

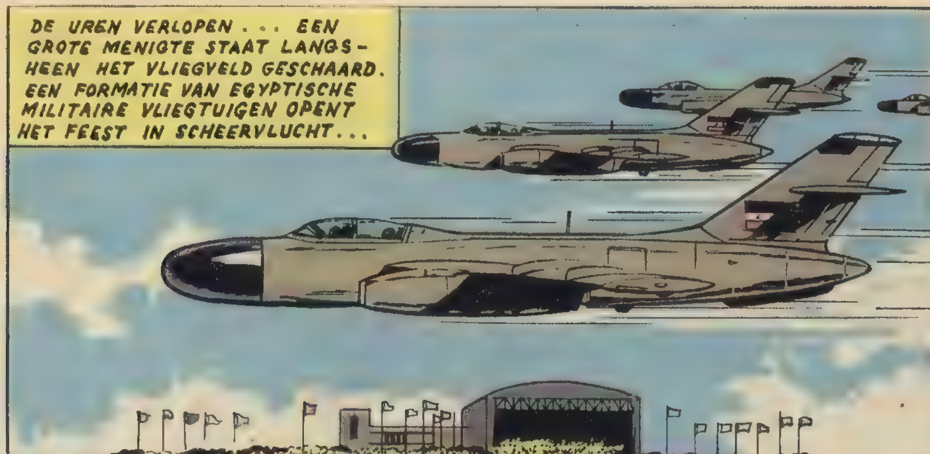
Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

door
Albert Weinberg

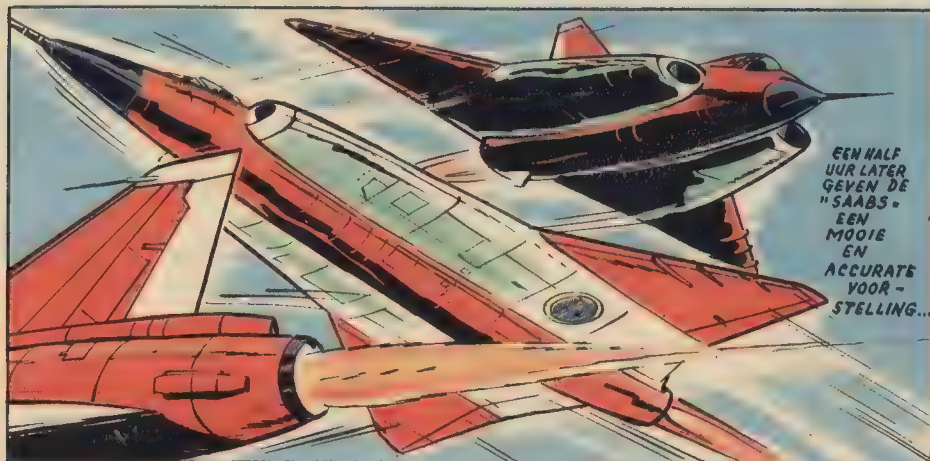
ij zullen alles in het werk stellen om Siebel te ontmaskeren...

(Wordt voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

IN HET HOL V

ZEVENDE HOOFDSTUK

HONDERD VOET ONDER DE AARDE

HET geluid van de sleutel die in het slot werd omgedraaid deed Jimmy wakker schrikken. Hij was verbaasd en onbekwaam dadelijk zijn herinneringen bijeen te rapen. Hij zette zich op de ellebogen, knipperde met de ogen en zag hoe de deur van zijn cel langzaam openging. Twee mannen verschenen. Evenals de schildwachten die hij de vorige nacht had gezien, droegen zij Feldgrau. De eerste van de twee was een dikwangige reus met uitdrukkingsloze ogen. Hij droeg een dienblad waarop brood lag, boter en een grote kop zwarte koffie. In de tweede herkende Jimmy, Siegfried. De eerste zette het dienblad op een tafel en verdween zonder iets te zeggen.

— Het is tijd om op te staan, mijnheer von Goettge, zei Siegfried. U hebt twintig minuten om uw toilet te maken en te ontbijten. Wij komen u om acht uur stipt afhalen om u naar de chef te leiden. Smakelijk.

Hij knikte nog even met het hoofd, draaide de hielen en verdween. Alles had zich zo snel afgespeeld dat Stone niet eens de tijd had een woord te zeggen. De Amerikaan wierp een blik op de geurige koffie, haalde de schouders op en meende dat het maar best was zich over niets meer te verwonderen. Zijn avontuur was zó fantastisch en stelde zoveel onoplosbare problemen, dat het beter was er het hoofd niet over te breken.

Het mysterie zou trouwens zo dadelijk opgelost worden. Het diende tot niets zijn hersens vol vraagtekens te persen. Hij wierp de dekens weg, maakte vlug zijn toilet en hapte gretig in het brood. Toen de deur geopend werd had hij net zijn eerste sigaret van de dag gerookt. Siegfried, die de rook zag, fronste de wenkbrauwen, maar gaf geen commentaar.

— Bent u klaar? vroeg hij.

— Zoals u ziet.

Jimmy doofde het sigaretteneindje in zijn bord en stond rustig op.

— Ik ben te uwer beschikking...

— Volg me!

Twee bewapende schildwachten stonden in de gang. Zij omringden Jimmy Stone en regelden hun stap op de zijne. Siegfried ging aan het hoofd en keerde zich niet eens om om te kijken of men hem wel volgde. Hij ging met hortende stappen, net als een man die hinkt en dit wil verbergen. Een lift nam de vier mannen mee naar de ingewanden van de aarde. Zij liepen door een hele reeks gangen die elkaar zo grillig kruisten als de wegen van een doolhof. Zij stapten in een tweede metalen lift, die hen tot op een hoger gelegen verdieping bracht. Zij liepen door een halfronde gang en bleven staan voor een grote metalen deur. Ze schoof geruisloos open... De twee schildwachten bleven buiten staan, zo roerloos als standbeelden. Jimmy volgde zijn leidsman naar een kleine, schril verlichte kamer. Er stonden slechts twee zetels.

— Heb even geduld! Ik zal u aanmelden, zei Siegfried.

De Amerikaan zag hem naar het einde van de kamer lopen, een deur opendoen en verdwijnen. Om zijn ongeduld te bedwingen en kalmer te worden, stak Jimmy een tweede sigaret op. Met de ogen zocht hij een asbakje waarin hij het lucifertje kon werpen. Op dit ogenblik voelde hij dat men hem gadesloeg. Hij kon niet bepalen van uit welke hoek men naar hem keek, maar het was zeker dat twee nieuwsgierige ogen hem bespiedden. Hij voelde ze branden... De muur waarachter Siegfried verdwenen was, was ongetwijfeld doorschijnend alhoewel men dit van uit de wachtkamer niet merken kon. Twee minuten verliepen. Ze duurden zeer lang. Toen verscheen Siegfried opnieuw, even stil en met een even ondoorgrondelijke blik.

— Kom binnen, mijnheer von Goettge. De chef wacht u...

Jimmy werd binnen geleid in een ruim kantoor. Ondanks het feit dat er geen vensters waren, was de lucht er bepaald rijk aan zuurstof. Een lange schrijftafel besloeg het grootste gedeelte van de kamer, een van de muren was bedekt met een indrukwekkende wereldkaart. Een man keek oplettend naar deze kaart, de Amerikaan zag alleen de ongelooflijk brede rug van die man.

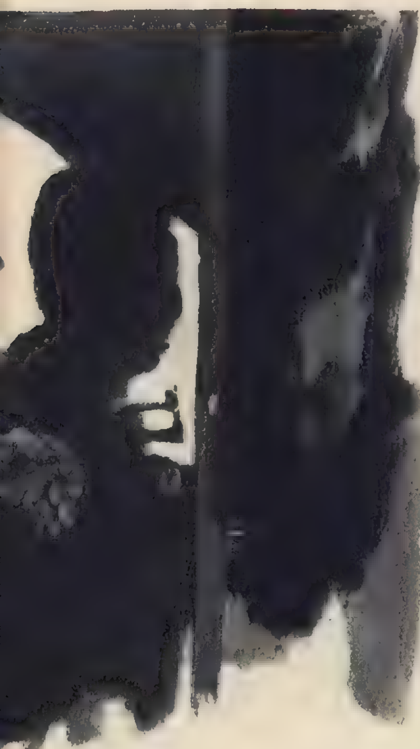
— Kom binnen en ga zitten, von Goettge, zei de man zonder zich evenwel om te keren.

Hij had een zware, diepe, sonore stem, de stem van een tragediespeler. Pas dan keerde de man zich langzaam om en bekeek de Amerikaan oplettend, nieuwsgierig, en een tikje misprijzend. De man was groot, zeer breed. Over zijn linkerwang, van de slaap tot aan de mond, liep een litteken. Hij had een dikke hals, en het vierkantig gelaat met de wilskrachtige kin en de stompe neus vormde een beeld van brutale kracht. In zijn grijze ogen brandde een intens vuur. Het

VAN JIMMY STONE

AN DE LEEUW

Heinz von Goettge, een jong Duits geleerde, Amerikaan genaturaliseerd, werd gedwongen achter het IJzeren Gordijn te verdwijnen. Het komt echter niet zo ver want Jimmy Stone, die op von Goettge gelijkt als twee druppels water, zal diens plaats innemen. In Wenen aangekomen, wordt Jimmy ontvoerd door onbekenden...

Hij zag hoe de deur van zijn cel langzaam openging...

waren de ogen van een visionair of van een fanaticus.

Jimmy schrok hevig en een gil van verbazing stierf op zijn lippen. Hij sperde de ogen wijdopen en zijn lippen bewogen, maar geen geluid kwam uit zijn keel. De man die voor hem stond had hij meermaals gezien op foto... Het was niemand minder dan Rudolf Schmidt!

Rudolf Schmidt was een van de hoge omes van het Derde Rijk. Hij had snel carrière gemaakt gedurende de laatste maanden van de oorlog en was de rechterarm van Himmler geweest. Als oorlogsmisdadiger werd hij opgespoord door de geallieerden. Men had hem echter nooit kunnen vinden en men waande hem dood.

— Ik zie dat u me hebt herkend, Heinz von Goettge. Dat doet me genoegen. Ik besluit daaruit dat de jaren me niet al te zeer veranderd hebben...

Dan schudde hij even met het hoofd als om te zeggen dat het hem in de grond niet veel schelen kon en hij ging in een zetel zitten, recht tegenover zijn bezoeker.

— Ik kan u niet feliciteren, vervolgde hij. Voor uw gedrag is er trouwens geen excuus. Hoe kon een Duitser, hoe kon de broer van Franz von Goettge zich tot zo iets verlagen? U hebt dus aanvaard achter het IJzeren Gordijn te verdwijnen...

Stone wilde zijn gedrag verklaren, maar kreeg daartoe niet de gelegenheid.

— Neen, onnodig! Alles wat u kan zeggen verandert niets aan de zaak! Wij hebben u trouwens niet ontvoerd om u te straffen, maar wel omdat u onze zaak kan dienen. Daarvoor ben ik u enige uitleg verschuldigd... Het is hier dat wij de wapens smeden, dank zij dewelke Duitsland uit zijn as zal verrijzen als een machtige staat die beschikt over een onoverwinnelijk leger. In de reusachtige onderaardse bunker, waar u zich thans bevindt, zijn er fabrieken, studiecentra, laboratoria, een arsenaal. Wij onderhouden betrekkingen met alle échte Duitsers die over heel de wereld verspreid zijn en de geboorte van het Vierde Rijk voorbereiden. Meer kan ik u daarover niet zeggen. U kan onze installaties weldra bezoeken, u zal dan zien over welke macht en over welke uitgebreide middelen wij beschikken. U vraagt zich wellicht af hoe zulk een organisatie geheim kan blijven... U moet weten dat wij hier in de onherbergzaamste streek van Carinthië zijn. Tijdens de oorlog ontdekte een speleoloog twee reusachtige grotten. Ieder van die grotten had de omvang van een kleine stad. Een van hen bevindt zich onder een berg, de andere onder een meer van ongeveer 200 ha. Hier zijn wij in de grot onder de berg, in stad nummer 2. Onze militaire experten hadden op het einde van het jaar 1942 het idee een onderaardse stad te bouwen. Om ons doel te verbergen, verspreidden wij het gerucht dat wij hier een kopermijn exploiteerden. De streek werd onder de kontrole van het leger geplaatst en enkele maanden nadien, en nadat het meer werd drooggelegd, begonnen onze technici met het werk. In de weken die volgden op de ineenstorting van Duitsland in mei 45, begrepen wij het belang dat deze twee grotten konden hebben en wij zijn er in geslaagd hier in het geheim een onderaardse stad te bouwen. Om onze bedrijvigheid alhier beter te camoufleren, bouwden wij tegen de bergflank een weelderig ziekenhuis om zenuwlijders en zwakzinnigen te verplegen. Het is dank zij deze kliniek, dat wij een regelmatige bevoorrading kunnen verzekeren en dat wij in contact kunnen blijven met de oppervlakte. Er zijn ongeveer honderd mensen hier. Een derde daarvan is samengesteld uit geleerden en technici. Sommigen zijn vrijwilligers, anderen werden « opgeëist »... zoals u! Ze zijn verdeeld in drie verschillende afdelingen. De andere bewoners van stad 1 en 2 zijn elitesoldaten, officieren, administratief personeel, knechten en bewakers. Ons contact met de oppervlakte wordt tot een minimum beperkt. Alleen de mannen waarin wij een blind vertrouwen hebben, worden met opdrachten naar buiten uit belast.

Roerloos had Jimmy naar deze uitleg geluisterd. Hij was echter stomverbaasd en had de indruk dat hij onder hypnose verkeerde. Hij was letterlijk en figuurlijk afgedaald in de hel! Hij was buiten zijn weten en buiten zijn wil, een held uit een toekomstroman geworden...

— Ben ik uw gevangene? vroeg hij eindelijk met matte stem.

— Ja.

Het antwoord viel snel en hard als een oorvijg.

— Wat verwacht u juist van mij?

— Uw medewerking! U bent een knap geleerde en u kan beter dan wie ook het werk van uw broer voortzetten.

— En indien ik weiger?

Rudolf Schmidt haalde de schouders op. Een medelijdend en misprijzend lachje speelde om zijn lippen.

— Overbodige vraag, Heinz von Goettge. Indien u koppig bent, dan wordt u geexecuteerd. Ik voeg hieraan toe dat wij u, indien u gewillig bent, goed zullen behandelen. U zal over het materieel comfort beschikken dat in overeenstemming is met uw situatie. Ik heb besloten u als assistent een man te geven die u goed kent en die u naar waarde schat, nl. Erwin Berg.

Jimmy voelde de angst opkomen. Hij hield zich echter kalm en geen spier van zijn gelaat vertrok. Hij had horen praten over Erwin Berg. De eminente natuurkundige was tot op het einde van de oorlog de rechtstreekse medewerker van Franz von Goettge geweest. Nadien had hij zich in de Verenigde Staten gevestigd en had er betrekkingen aangeknoopt met de jonge Heinz von Goettge, die hij als kind gekend had. Acht maanden tevoren echter was hij eensklaps verdwenen. De F.B.I. had een onderzoek ingesteld, dat zonder resultaat bleef. De zaak werd geclasseerd, men meende dat Berg al dan niet vrijwillig naar Oost Europa was gegaan. Indien één man op de wereld in staat was om het bedrog van Jimmy Stone te ontdekken, dan was het Erwin Berg!

Schmidt stak de arm uit en drukte op een van de handles van de huistelefoon.

— Post 2?... Doe Erwin Berg onmiddellijk naar mijn kantoor komen!

Twee minuten verliepen in absolute stilte. Dan werd de deur geruisloos opengedaan. Een man van ongeveer vijftig jaar, iewat dik, gekleed met een lange witte kiel, verscheen op de drempel.

— Berg, herkent u uw vriend Heinz von Goettge?

— Berg, zei Schmidt, herkent u uw vriend Heinz von Goettge?

De man naderde Jimmy langzaam. Een dromerige glimlach zweefde om zijn lippen. Op een meter afstand van de Amerikaan bleef hij staan, hij deed zijn bril met stalen montuur af, knipperde met de ogen, zette zijn bril terug op en kwam nog een stap nader.

Stone was opgestaan en stak de hand uit. Hij voelde dat het koude zweet hem over de rug liep...

(Wordt voortgezet.)

CAMBRONNE

TEKST : Y. DUVAL. TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN

Op 26 SEPTEMBER 1791, IN EEN KLEIN-HUIS IN EEN VOORSTAD VAN NANTES, IN FRANKRIJK..

MOEDER, IK HEB ME BIJ HET LEGER LATEN INLIJVEN!...

DE HEMEL GEVE DAT WE DAT NOOIT ZULLEN BEKLAGEN!

IK EIS DEZE GEVANGENE OP!

GENOEG GEPRAAT!

JIJ GROENTJE, HOU JE MOND OF IK...

SCHEER JE WEG INDIEN JE GEEN AFROSSING WIL KRIJGEN !
MIJNHEER, IK BID U .... BEDAAR !

VOLG ME, MIJNHEER PASTOOR ! VOLG ME, HET GAAT OM ONS LEVEN !
IK BEGRIJP U NIET...

ENKELE MINUTEN LATER...
MOEDER, GEEF DIE PASTOOR EEN BURGERPAKJE VAN MIJ. HIJ MOET DEZE NACHT NOG UIT DE STAD VERDWIJNEN !

ZEVEN JAAR ZIJN VERLOPEN. CAMBRONNE MAAKTE TABRIJKE VELDSLAGEN MEE. HIJ WERD ETTELIJKE KEREN GEWOND EN HEEFT STERREN GEKREGEN.

IN 1799 VOOR ZÜRICH....
DIE VERDOMDE KANONNEN BELETTEN IEDERE AANVAL !
GENERAAL, GEEF ME DE TOELATING ZE HET ZWIJGEN OP TE LEGGEN !

NEEN, KAPITEIN! HET WARE DWAASHEID! UIT DIE AANVAL ZOU ER GEEN TERUGKEREN....
INDIEN DE AANVAL BESLIST GELEID WORDT, GELUKT HIJ !

SOLDATEN, WIJ GAAN DIE LAWAAIMAKERS AAN DE OVERKANT HET ZWIJGEN OPLEGGEN! IEDEREEN HOUDT DE OGEN OP MIJ GERICHT EN VOLGT MIJ !...

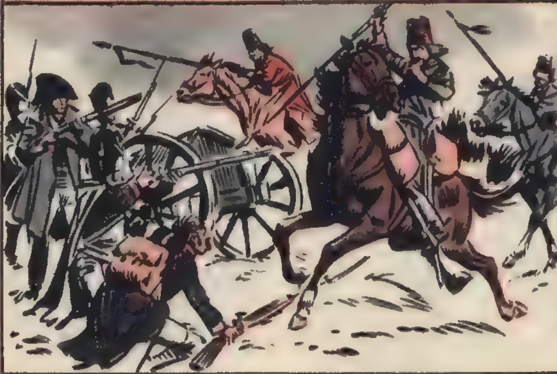

EEN HANDVOL OVERLEVENDEN OVERVIELEN DE VIJANDELIJKE ARTILLERIE IN EEN ONVERVAARDE STORMLOOP....
VOORUIT! WIJ MOETEN HEN OVERWINNEN. ALVORENS ZIJ HUN KANONNEN VOOR EEN TWEEDE KEER KUNNEN LADEN!

DE WEG IS VRIJ! TEN AANVAL, DAPPERE GRENADIERS !

OP 30 JUNI TE OBERHAUSEN....
HIJ WERD IN HET HART GETROFFEN... HET IS LA TOUR D'AUVERGNE..
DAT IS EEN GROOT VERLIES. DE EERSTE GRENADIER VAN DE REPUBLIEK!

DAN VERDIENT U HET DIE TITEL TE KRIJGEN !
GANS HET LEGER GEEFT U DIE TITEL !
LEVE CAMBRONNE !

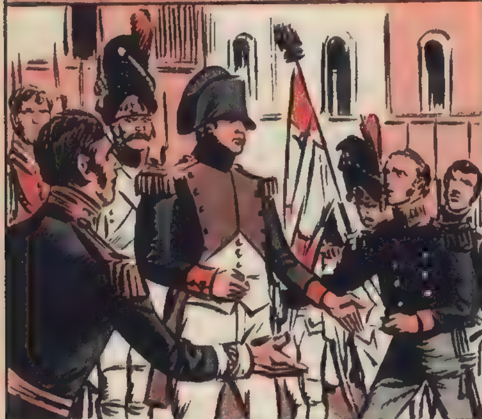

HARTELIJK DANK, VRIENDEN. IK KAN DEZE TITEL ECHTER NIET AANVAARDEN; HET WAS DE TITEL VAN EEN HELD !
2

Het Consulaat wordt opgevolgd door het Keizerrijk. Wanneer Napoleon voor de eerste maal het Légion d'Honneur uitdeelt, is Cambronne er bij.
Kapitein, u bent de trots van mijn leger!
Sire, ik blijf u steeds trouw!

Cambronne werd bataljonchef van de Garde en werd in de adelstand verheven. Op alle slagvelden van Europa vond men hem aan het hoofd van zijn soldaten.

Op zekere dag in een kamp..
!

Verontschuldig me, Sire. Ik wist niet dat u hier was...

Kolonel, u bent de man die het grootste aantal verwondigen hebt opgelopen, meen ik ....
Neen, Sire. Ik heb 22 littekens, Oudinot heeft er reeds 32!

Cambronne zou nog 7 maal gekwetst worden. Toen keerde de krijgskans van Napoleon. Hij werd verslagen.

Napoleon Bonaparte was verplicht troonsafstand te doen. Op 20 april 1814 nam hij afscheid van zijn oude garde.

Sire, neem me met u mee!
Dappere Cambronne! Jij zal de 600 grenadiers aanvoeren die de geallieerden me hebben gelaten!

En Napoleon werd verbannen naar het eiland Elba...
Denk je dat mijn volk me vergeten heeft?
Sire, de Fransen zullen u volgen wanneer u hen roept!

En Napoleon waagde het er op. Op 1 maart 1815 trok hij dwars door Frankrijk.

Hij regeerde slechts honderd dagen. Zijn heerschappij eindigde in de vlakte van Waterloo....
3

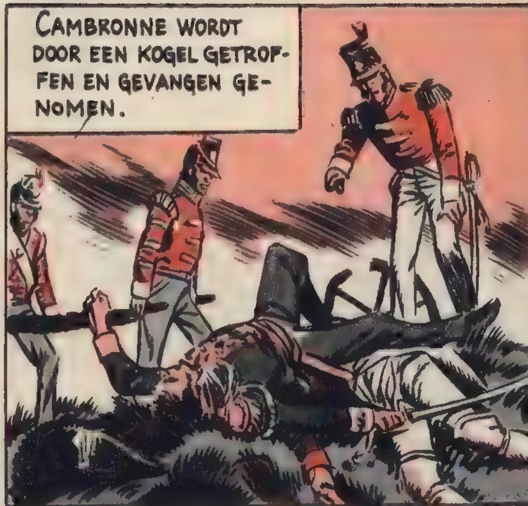

Volgende week : HYPPOLIET, de holenmens

DE ONBEKENDE

Johan rijdt het binnenplein op van het kaste

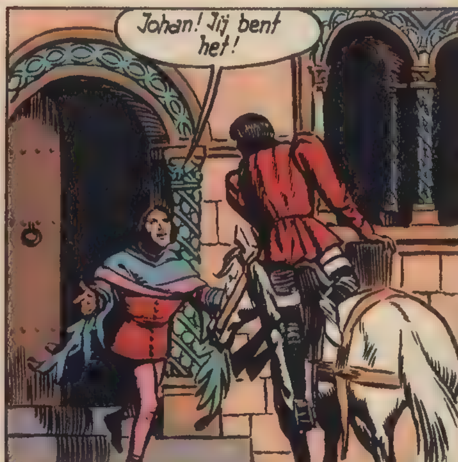

VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

...an Tancredus van Darnac, een oude wapenvriend...

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De Puzzle op hout 500 punten

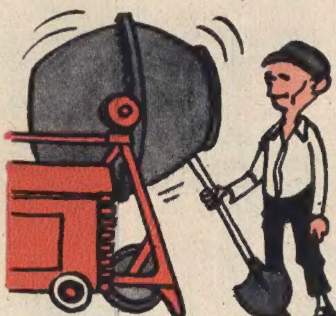
ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld. Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A. I. INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN PANTOFFELS, ESKIMO KINDERBOTTINES, MARATHON SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA CLE D'OR — PALMAFINA LOMBARD COLLECTIE PAPETERIE-ARTIKELEN VICTORIA — MATERNE VULPEN LE TIGRE HORTON PRODUKTEN JU'CY & WHIP — TOSELLI PALMOLIVE -- COLGATE PROSMANS — ZWARTE KAT NOSTA

ni nieuws... nieu

ZEEZOUT

DE Japanners hebben een uitstekend procédé gevonden om tenniscourts te bekleden : aarde en zeezout in de proportie van één ton zout voor honderd ton aarde. De grond die aldus bewerkt is, splijt niet en is makkelijk glad te strijken.

IK LAAT JE NIET VALLEN !

OM kiezers op zijn hand te krijgen lanceerde een kandidaat-burgemeester van Noord Rhodesia deze slogan : « Ik laat je nooit vallen ! » Je moet weten dat de man in kwestie moniteur is van de parachutistenschool. Hopelijk spreekt hij de waarheid !

NIET ERNSTIG !

KOLONEL Juergens, commandant van een Amerikaanse compagnie ingekwartierd nabij Munchen, liet zich iedere maal hij zijn troepen schouwde vergezellen door zijn negenjarige zoon. De zoon in kwestie droeg een uniform en de borst vol eretekens en kafferde de soldaten uit indien hun uniform naar zijn mening niet correct was. De soldaten hebben geprotesteerd bij de generaal. De kolonel zit thans in nauwe schoentjes en zijn zoon werd verzocht voortaan in de kinderkamer te blijven...

Naar wij vernemen heeft Anastasio Somoza, president van Nicaragua, zijn tweejarige kleinzoon benoemd tot commandant van de nationale garde.

PAS OP !

ERGENS in Nieuw Zeeland staat bij een overweg een verkeersbordje met volgende tekst : « Pas op ! Een trein heeft vijftien seconden nodig om hier voorbij te razen. Of je wagen al dan niet op het spoor staat doet er niet toe. »

LEVE DE VRIJHEID !

EEN vier meter lange python was sedert twee maanden uit een Romeins cirkus verdwenen. Thans heeft men haar ontdekt op een muur, terwijl ze zich koesterde in de warme zon. De eigenaar had de slang sedert lang van zijn lijst geschrapt. Hij meende dat ze voorgoed de vrijheid gekozen had.

EEN GEVAARLIJK BEROEP

NA een zeer bewogen proces werd een New Yorkse compensatiekas er toe veroordeeld 228 dollar uit te betalen aan een kantoorjongen. Deze laatste had zich gewond aan het oog door een trombone te catapulteren met een elastiekje. « Deze activiteit, aldus de rechter, is normaal geassocieerd met het beroep van kantoorjongen ! » Of dit heus waar is ?

VOOR DE LEDEN VAN DE CLUB GOAL KICK

De eerste oefenmatchen zijn reeds begonnen. Het groot kampioenschap wordt gehouden in juli-augustus, op al onze stranden en overal in België. Indien je lid bent, wacht tot je uitgenodigt wordt. Indien je nog geen lid bent, schrijf ons dan dadelijk. Alle jongens tussen 10 en 18 jaar kunnen lid worden van GK Club. Er zijn prachtige prijzen voor iedereen. Club GOAL KICK, Louizalaan, 192, Brussel.

Lees volgende week in Kuifje : RADIO-OORLOG IN NEDERLAND

DE MARMAS

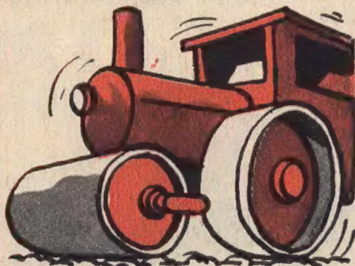
IN een vallei van de Ganges maakte een geleerde kennis met de Marmas. Het is een volksstam die werkt zonder gereedschap. Het gebruik van wapens kennen de Marmas niet. Ze vechten nooit, ze beledigen nooit. Een hard woord is er absoluut misplaatst. Wanneer je slecht gehumeurd bent en iemand je ergert dan mag je wel zeggen: « Denk eens even na over hetgeen je daar zegt! » Maar dat is dan ook alles... Verder mag men niet gaan want dan wordt men door de ganse stam in quarantaine gezet. Mogen we hier nog aan toevoegen, dat de Marmas geen deel uitmaken van de z.g. geciviliseerde volkeren.

CHINEES

EEN inwoner uit Austrey (Groot Brittannië) weigerde sedert jaren halsstarrig zijn huisnummer op zijn voordeur te laten aanbrengen. Op zekere dag werd hij daartoe echter gedwongen op straf van een hoge boete. « Mooi, zei de Engelsman, ik doe het, maar wacht... » En hij schilderde eigenhandig het nummer in het Chinees! De stadsautoriteiten hebben tot op heden nog niet uitgemaakt of zulk Chinees teken al dan niet wettig is.

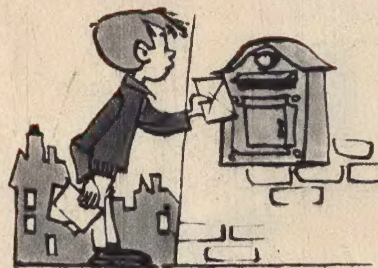
EEN WIJZE RECHTER

EEN man uit Carsonville, in Michigan, was het beu te zien hoe traag en hoe slecht de stadsdiensten de riolen en de straten legden. Hij ging zelf achter het stuur van de wegwals zitten en effende de straat voor zijn woning. Het was een zeer mooi initiatief, maar in strijd met de reglementen. Hij moest voor de rechtbank verschijnen en werd vrij gesproken. Alvorens hem vrij te laten zei de rechter: « Wanneer je straks de wegwals op de plaats gaat zetten waar je ze hebt gehaald, zou je dan niet een keer of drie, vier voor mijn deur willen rijden? De straat verkeert in zulk een ellendige staat... »

ARME MAN

DE Hollandse koorddanser Hans Hilden stond sedert 59 uren en dertig minuten op een koord. Hij wou het wereldrecord in deze specialiteit, dat op naam staat van de Duitser Schneider breken. Eensklaps viel hij zwaar op de grond en het duurde ettelijke seconden alvorens hij kon realiseren wat er gebeurd was: zijn vrouw had de koord afgesneden omdat ze die nodig had om er haar was op te drogen!

JONGENS EN MEISJES!

SCHRIJF EENS 'N BRIEFJE...

Maria-Rebecca van Kummerer, Pletterijstraat, 27, 's Gravenhagen, zou graag een Kuifje Teenagers Club oprichten. Wie er belangstelling voor heeft schrijft haar een briefje of loopt even bij haar aan. Maria-Rebecca van Kummerer wordt op 23 juli 15 jaar en bezoekt de hogere meisjesschool.

Rosine Braeckmans, Autolei, 128-130, Wommelgem, *zou graag corresponderen met meisjes uit België, Nederland, Engeland en Frankrijk in het Engels of in het Frans. Rosine is 15 jaar en interesseert zich voor tennis en zwemmen.*

Luc Castermans, Steenwegstraat, 21, Tienen, *wil graag allerhande punten ruilen met jongens uit België en hen ook brieven schrijven.*

R.L. den Hengst, Valkenburgerlaan, 81, Boskoop (Nederland), heeft een correspondentieclub opgericht. Wie zich bij deze club wenst aan te sluiten, schrijve naar R.L. den Hengst.

Johan van Coillie, Prins Boudewijnstraat, 14-16, Roeselare, *zoekt een correspondent uit de U.S.A. of uit Canada, van 15 tot 17 jaar. Johan verzamelt sigarenbandjes en postzegels. Men mag hem schrijven in het Engels, Frans of Nederlands.*

Annelies v.d. Vossen, Emmasingel, 95, Weert (Nederland), *zoekt een correspondente van 13 jaar uit Nederland.*

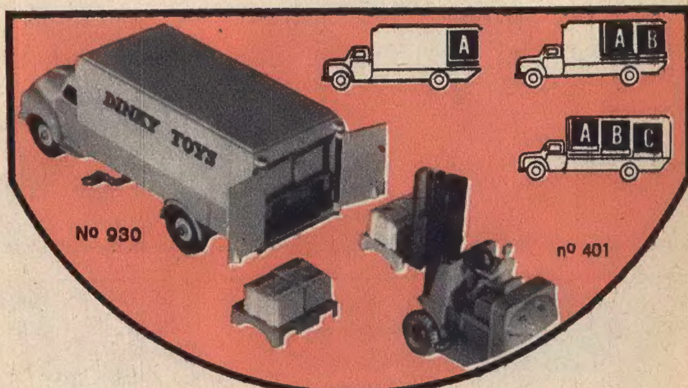
Marcel Carleer, Dorpstraat, 28, Londerzeel, *wenst te corresponderen met een jongen van 13 of 14 jaar uit Nederland, Duitsland, Luxemburg of Frankrijk.*

Paul Rossenbacker, Oude steenweg op Geel, 49, Herentals, *wenst te corresponderen met een jongen van ongeveer 14 jaar in het Nederlands of in het Frans.*

Het weekblad « KUIFJE »: 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.
NEDERLAND: 75 cent. — Abonnement: ƒ 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND: Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.
Canada: 20 cents. — Buitenland: 12 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

TON en TINNEKE

DE TEST

